

Kylväjä

TAVOITTAMATTOMIEN TAVOITTAMISEKSI

1/2025

**Pääkirjoitus:
Risti on vastaus
kaikkiin konflikteihin**
5

**Nuoret aikuiset
tulevat!**
44-45

**Kuuro Ganbaatar:
Missä on viittomakieltä,
siellä elämä kukoistaa**
10-13

Tässä numerossa:

KYLVÄJÄ

32-37

BANGLADESH

Oraoneista se alkoi

Kylväjä on tehnyt työtä Bangladeshissa vuodesta 1974. Aili Maria Manninen ja monet muut tietävät, mitä monta vuosikymmentä lähetystyössä vaatii. Mikä sai lähtemään aina uudelleen?

9

AJANKOHTAISTA

Kylväjän kolehtipyhä 9.2.

Maaailma kaipaa rakkautta. Kylväjän kirkkokolehti käytetään diakoniatyöhön maailmalla.

”

"Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen."

ROOM. 5:3-5

21

KOLUMNI

Kielitaito on rakkautta

Kieli muuttaa identiteettiä, kirjoittaa Tuomas Auvinen.

30-31

URAPOLKU

Taustavaikuttaja

Hallitusvaikuttaja Martti Leinonen: "Tehtäväni ei ole ajaa omaa asiaani."

24-29

KUVAREPORTAASI

Ukraina voi toipua Jumalan armosta

Heikoimmassa asemassa olevat saavat apua lähes ylivoimaisten olosuhteiden keskellä.

LUANNE CADD

22-23

VIERASKYNÄ

Jokainen on lähetetty

Usko ei ole yksityisasia, kirjoittaa lähetyspappi Jarkko Korhonen.

LEONID VASSEEMAN

Identiteetti tallella

JANNE AITTA va. lähetysjohtaja

janne.aitta@kylvaja.fi

Kylväjässä on eletty viime kuukausina vaikeita aikoja. Tähän ei ole ollut syynä pelkästään haastava taloustilanne, vaan myös järjestön sisäinen linjan hakeminen. Aina ei ole helppoa, kun asioista ollaan eri mieltä. Tämän me jokainen tiedämme perheistä, työpaikoista, harrastuspiireistä, puhumattakaan valtiotason konflikteista.

Kylväjän perusidentiteetti on kuitenkin aina ollut selvä: Olemme olemassa tavoittaaksemme tavoittamattomia evankeliumilla ja palvelaksemme heitä kokonaisvaltaisesti yksilöinä ja yhteisöinä.

Lähetystyöhön kuuluu monenlaisen haasteiden kohtaaminen. Tämä on luonnollista paitsi kohdemaiden erilaisen ympäristön takia, myös evankeliumin eteenpäin viemisessä kohdattavan hengellisen todellisuuden vuoksi.

Monen lähetystyöntekijän kokemus on, että haasteet ovat Herran tapa vetää lähemmäksi itseään. Raamatun psalmiteksteissä toistuu kansan vaikeiden vaiheiden keskellä tapahtumakulku, jossa ensin on syystä tai toisesta ahdistus, sitten kääntyminen Jumalan puoleen, ja lopulta – ehkä

vasta pitkän ajan päästä – Jumalan läsnäoleva apu. Näin esimerkiksi Psalmi 13: ”Herra, kuinka kauan? Oletko unohtanut minut iäksi? Kuinka kauan peität minulta kasvosi?” Ja lopulta: ”Minä luotan sinun armoosi, saan iloita sinun avustasi. Minä laulan kiitosta Herralle, hän pitää minusta huolen.”

Tätä kehää lähetystyöntekijä joutuu työssään kiertämään. Vaikeassa hengellisessä maastossa tie tuntuu usein nousevan täysin pystyyn. Silloin alkaa tuo tapahtumakulku, joka päättyy parhaimmillaan kiitokseen ja ylistykseen Jumalalle, joka vei läpi tästäkin. Ehkä se kuuluisa resilienssikin samalla hieman kasvaa.

Herramme itse joutui keskelle äärimmäistä konfliktia, joka vei hänet lopulta ristinpuulle. Emme voi rinnastaa itseämme häneen, mutta voimme iloita hänen kulkemansa vaikean polun lopputuloksesta. Noiden tapahtumien seurauksena meillä on syntien sovitusta hänen niemässään ja veressään.

Risti on myös vastaus kaikkiin oman elämämme konflikteihin, sillä se ohjaa meidät anteeksiantamukseen, joka ei jätä pienintäkään sijaa tuomitsemiselle.

Tavoittamattomia tavoittavana lähetysjärjestönä olemme sitoutuneet juuri tähän: elämään lähetyselämää työalueilla ja kotimaassa läpi monenlaisien vaiheiden, jotta kanssakulkijamme voisivat kaiken inhimillisen läpi nähdä edes pienen kimmellyksen aarretta saviastiassa. Viime aikoina työalueillamme tapahtuneet kasteet lienevät merkki siitä, että jokin evankeliumin valonsäde on näihin tavoittamattomiin osunut.

”Tämä aarre on meillä saviastiassa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä itsestämme.” 2. Kor. 4:7

SADA TILKANEN

”

Risti on myös vastaus kaikkiin oman elämämme konflikteihin.

Uusi lähetyskulttuuri aiheena Areenassa

Uusi uskovien sukupolvi on kuullut lähetyskäsken ja tahtoo täyttää sen. Miten he sen tekevät? Ja miten uusi lähetyskulttuuri haastaa seurakuntia ja edellisten herätysten synnyttämiä lähetysjärjestöjä?

Tule mukaan kuulemaan ja keskustelemaan ajankohtaisesta aiheesta Kylväjä Areenaan 27. maaliskuuta. Webinaarin aiheena on "Let's go! – Uusi sukupolvi haastaa lähetyskäsken".

Keskustelemassa ovat nuoren sukupolven sytyttäjä, pastori **Matti Hernesaaho** Turun Mikaelin seurakunnasta, yhteisöjen rakentaja ja johtava nuorisotyöntekijä **Olli Lehmonen** OPKOsta sekä nuoria lähetyselämään varustavan The Send -tapahtuman tuottaja **Juha Lehtonen** Fidasta. Kylväjästä ovat mukana nuorten aikuisten työtä johtavat **Miika Korppi** ja **Sara Mäkinen**. Keskustelua isännöi Miika Korppi. Kommenttipuheenvuoron käyttää lähetystoiminnan koordinaattori **Jaana Skyttä** Ylöjärven seurakunnasta.

Yleisöllä on mahdollisuus osallistua chat-viesteillä.

Kylväjä Areena torstaina 27.3. klo 10–11 osoitteessa kylvaja.fi/tapahtumat

Kylväjää johtaa Janne Aitta ja uusi hallitus

Kylväjän lähetysjohtaja TT **Jukka Kääriäisen** työsuhde päättyi vuoden lopussa. Väliaikaisena lähetysjohtajana ja johtoryhmän puheenjohtajana toimii työaluevastava, insinööri **Janne Aitta**.

Kylväjän syyskokous valitsi joulukuussa järjestölle uuden hallituksen, joka on ryhtynyt laatimaan lähetysjohtajan rekrytoinnille aikataulua.

Hallituksen jäsenet ovat erityisopettaja, FM **Kaisa Hautio**, nuorisotyön johtaja, TM **Tiina Karlsson**, yrittäjä, DI **Martti Leinonen**, suunnitteluinsinööri, DI **Teemu Liikala**, lehtori, TM **Lea Lukka**, ekonomi **Jouni Lähti**, hiippakuntasihteeri, nuorisotyönohjaaja **Anssi Nurmi**, KM **Erkki Puhalainen** sekä rovasti, TM **Jouni Turtiainen**.

Johtoryhmän varapuheenjohtajana toimii apulaislähetysjohtaja **Hanna Lindberg**. Johtoryhmän muut jäsenet ovat verkostojohtaja **Tanja Hirvilampi**, viestintäpäällikkö **Daniel Miettinen** ja hallintojohtaja **Mikko Puhalainen**.

Lähettiliikennettä

Tel Avivin Immanuel-kirkon lyhytaikainen työntekijä **Susanna Riho** palasi suunnitellusti kotimaahan vuoden lopussa. Etiopian työntekijä **Magnus Riska** opettaa Vanhan testamentin johdanto-oppia Etiopiassa Tabor Evangelical Collegessa maaliskuun loppuun saakka. Seuraava opetusjakso on suunniteltu syksyksi.

Keski-Aasian työntekijä on palannut kotimaahan joulukuussa heikentyneen turvallisuustilanteen vuoksi. Lehden painoon mennessä työalueelle palaamisen ajankohta oli epäselvä. Työt jatkuvat kotimaasta käsin.

Anna Maija ja **Matti Kaipainen** ovat palanneet kotimaahan diasporatyöstä Kreikasta ja siirtyvät eläkkeelle maaliskuun alussa.

Ensi kesänä Suomeen on tulossa paljon ulkomaantyöntekijöitä lomalle. Moni heistä on tavattavissa Kesäpäivillä Tikkurilassa 6.–7. kesäkuuta.

The Send mobilisoi nuoria aikuisia

Yhteiskristillinen nuorten aikuisten lähetysliike The Send järjestää 2.–6.6. pääkaupunkiseudulla evankelointikampanjan, joka huipentuu 7.6. lähetyselämään inspiroivaan suur tapahtumaan Helsingin jäähallissa.

Yhdysvalloissa helluntailiikkeen piirissä syntyneen The Send -liikkeen nuoret aikuiset tuovat evankeliumia kouluihin ja yliopistoihin, naapurustoihin ja tavoittamattomille kansoille. Liike tukee myös heikoimmassa asemassa olevia lapsia.

The Sendissä osallistujille tarjotaan mahdollisuus sitoutua oman valinnan mukaan erilaisiin "lähetyskenttiin", joista yksi on saavuttamattomat kansat. Kylväjä tarjoaa osallistujille jatkopolkuina muun muassa Lähetetty-koulutusta, Legacy-aktiomatico diasporatyöhön Kreikkaan, lyhytaikaisia tehtäviä työalueilla ja Valo-iloja.

– Kuka tahansa voi tulla mukaan kertomaan Jeesuksesta niille, jotka eivät vielä ole kuulleet – lähellä ja kaukana. The Send on yksi hieno mahdollisuus vastata nuorten merkityksellisyden kaipuuseen, Kylväjän nuorten aikuisten työstä vastaava **Sara Mäkinen** innostaa.

Kylväjän lisäksi mukana on muun muassa OPKO ja Raamatunlukijain liitto.

Lue lisää: kylvaja.fi/the-send/ ja thesend.fi

1700

- vuotta on Nikean uskontunnustuksen ikä.
- Tunnustus syntyi julistamaan kristillisen kolminaisuususkon ja Jumalan Pojan ihmiseksitulon ihmettä.

Burjaattien paimen pääsi kotiin

Saimme Burjatian Ulan-Udesta suru-uutisen viime vuoden viimeisenä päivänä. Kristuksen armon seurakunnan pitkäaikainen kirkkoherra ja lähettimme **Anitta Lepomaan** puoliso **Vladimir Nikiforov** menehtyi sairauden uuvuttamana 73 vuoden iässä.

Työaluevastava **Tapio Pokka** kuvaili muistosanoissa Vladimiria merkittäväksi burjaattikansan hengellisen työn pioneeriksi, evankelistaksi ja paimeneksi.

Vladimirin elämässä ehti olla monia ilonaiheita, kuten koko Raamatun käännöksen valmistuminen burjaatin kielelle ja oman kirkon vihkiminen. Pitkäaikainen ilon aihe oli avioliitto ja työtoveruus Anittan kanssa.

Lähetysyhdistys Kylväjä on kiitollinen Vladimir Nikiforovin elämäntyöstä. Odotamme ylösnousemuksen päivää, jolloin saamme jälleen kohdata kasvoista kasvoihin. Iloitsemme burjaattityötovereista ja seurakunnan vastuunkantajista, jotka jatkavat Vladimirin työtä Ulan-Udessassa.

Kuvassa Vladimir Nikiforov ja Anitta Lepomaa vuonna 2020 Ulan-Uden kirkon rakennustyömaalla.

Pakopeli avaa pakolaisen maailmaa

Kylväjän uusi pakopeli avaa ainutlaatuisen ikkunan pakolaisten haastavaan maailmaan. Peli vie osallistujat jännittävälle matkalle, jolla seurataan yhden perheen vaiherikasta reittiä kohti turvallisempaa elämää.

Matkan varrella ratkaistaan pulmia ja tehdään tehtäviä, jotka auttavat ymmärtämään paremmin pakolaisuuden monimutkaisuutta ja pakolaisten tarinoita.

Peli auttaa eläytymään vainottujen kristittyjen tilanteisiin ja herättelee erityisesti nuorten kiinnostusta lähetystyöhön. Samalla voi tutustua Lähetysyhdistys Kylväjän työhön Kreikassa. Kylväjä auttaa pakolaisia kohtaamalla jokaisen yksilönä ja etsimällä ratkaisuja pakolaisuuden maailmanlaajuiseen haasteeseen.

Pakopeli tuo eri-ikäiset yhteen tekemään yhteistyötä, oppimaan ja oivaltamaan. Se antaa toivoa sekä pelaajille että niille, joiden hyväksi teemme työtä.

Tammikuussa Kasvatuksen ja diakonian päivillä julkistetun uutuuuden ovat suunnitelleet Kylväjän seurakuntatyön koordinaattori **Katariina Leskelä** ja varainhankinnan koordinaattori **Annina R.**

He toivovat, että peli voisi olla seurakuntien aktiivisessa käytössä rippikouluissa ja innostaa perheitä erilaisissa tapahtumissa.

Ostaessasi pelin saat ohjeet pelin pelaamiseen, peliin liittyvät materiaalit pdf-muodossa, listan tarvikkeista, jotka sinun tulee ostaa, sekä pelin purkuun liittyvän videon, joka kertoo Kylväjän työstä liikkeellä olevien kansojen parissa. Hinta on huhtikuun loppuun asti sopimusseurakunnille 100 euroa ja muille 150 euroa. Toukokuusta alkaen hinta on sopimusseurakunnille 150 euroa ja muille 200 euroa.

Tiedustelut ja tilaukset: katariina.leskela@kylvaja.fi

Kesäpäivät Tikkurilassa Paavalin jäljissä

Kylväjän Kesäpäivillä Tikkurilassa 6.–7. kesäkuuta tutustutaan Paavaliin pioneerityön, seurakuntien perustajan, sielunhoitajan ja kokonaisvaltaista lähetyselämää elävän kristityn esikuvana.

Paavalilla ja Kylväjällä on paljon yhteistä. Hän inspiroi meitä tavoittamattomien ja diasporassa elävien tavoittamisessa. Seuraamme hänen jälkiään muun muassa Israelissa, Kreikassa ja Etu-Aasiassa.

Mitä voimme oppia Paavalin lähetysstrategiasta, hänen rukouselämästään ja hänen tavastaan hoitaa suhteita seurakuntiin ja ystäviinsä?

Tikkurilan kirkolla Vantaalla on ohjelmaa perjantai-illasta lauantai-iltaan. Mukana on musiikkia, lähettien tarinoita, raamattuopetusta ja rukousta sekä ohjelmaa seurakuntien edustajille. Osaa ohjelmasta voi seurata verkossa. Perjantai-iltana ohjelmassa Majataloilta **Pekka Simojoen** johdolla.

Lisätietoja tarjolla tuota pikaa. Laita päivät kalenteriin ja seuraa ilmoittelua uutiskirjeissä, kotisivuilla ja somessa! Tavaataan Tikkurilassa!

Mysterion

on Taivasten valtakuntaan liittyvä salaisuus (Matt. 13:1), joka avautuu Jumalan antamalla ilmoituksella. Aiheesta lisää **Tapio Pokan** saarnassa Kylväjän kotisivuilla osiossa "kolehdit".

Pelasta tyttö hyeenojen kidasta

Helmikuun 9. päivänä kirkoissa kerätään kolehti diakoniatyöhön maailmalla Kylväjän kautta. Mitä rahalla saadaan aikaan?

Etiopiassa Kylväjän tuen ja kummitoiminnan ansiosta kymmenet etiopialaislapset ovat päässeet pois köyhyyden kierteestä kouluun, ja monet heistä ovat oppineet tuntemaan Jeesuksen.

Yksi heistä on **Genned**. Hän karkasi metsään neljäksi päiväksi, jotta hyeenat voisivat syödä hänet. Tytöllä oli HIV, vanhemmat olivat kuolleet ja isoäiti oli hylännyt hänet. Hän sai apua Ginnirin lasten päiväkeskuksesta. Nykyisin Genned opiskelee yliopistossa neljän keskukselta apua saaneen nuoren kanssa.

Kreikka

Kreikassa autamme pakolaisia eri tavoin. Teemme työtä muun muassa sen hyväksi, että kielitaidottomat siirtolaisnaiset eivät olisi pakotettuja elättämään itseään prostituutiolla.

Olemme viikoittain mukana tavoittavassa työssä Ateenan lähistön pakolaisleireillä. Autamme pakolaisia kokonaisvaltaisesti myös Turkin rannikon saarilla. Jotkut tulijat eivät ole koskaan ennen tavanneet kristittyjä. Tarjoamme teetä ja välipalaa, leikimme lasten kanssa, pelaamme pelejä, tuomme vaatteita ja kristillistä kirjallisuutta. Jos joku tarvitsee apua löytääkseen lääkärin tai lastenrattaita, teemme parhaamme.

Tiimiimme kuuluu monen kielen osaajia. Keskustelut uusien turvapaikanhakijoiden kanssa menevät nopeasti pintaa syvemmälle. Kuulemme koskettavia kohtaloita ja saamme mahdollisuuksia rukoilla ihmisten puolesta. Jotkut haluavat tulla mukaan kristilliseen toimintaan.

Ukraina

Ukrainassa annamme aineellista, käytännöllistä ja hengellistä apua sodasta kärsiville. Avunsaajien joukossa on paljon vammaisia. Voit lukea tästä työstä lisää tämän lehden kuvareportaasista sivuilta 24–29.

Afganistanilainen 30-vuotias **Bayiz** osallistui Ukrainassa traumatyöpajaan. Kun oli aika piirtää kuva elämän tuskallisesta tapahtumasta, hän piirsi pienen tytön, jolla oli ruskeat kiharat hiukset ja valkoinen pitkä mekko.

Se oli kihlajaismekko. Yhdeksänvuotias morsian luvattiin 40-vuotiaalle miehelle. Häät pidettiin, kun Bayiz oli 11-vuotias. Traumatyöpajassa hän kertoi, ettei hänellä koskaan ollut lapsuutta. Traumatyöpajan ohjaaja otti itkun vastaan ja auttoi vähitellen palauttamaan särkyneitä luottamusta ja omanarvontuntoa.

Lue Kylväjän kotisivuilta lisää tarinoita siitä, mitä voimme yhdessä saada aikaan: kylvaja.fi/kolehdit. Kuvan lapsi esiinny jutussa.

Verkkosanakirjan laatinut tutkimustiimi:

”Olemme ylpeitä omasta kielestämme”

Mongolialaisen viittomakielen marraskuussa valmistunut verkkosanakirja parantaa maan kuurojen asemaa. Kylväjän kehitysyhteistyön asiantuntijat ovat nähneet, kuinka erilaisten ryhmien mahdollisuus osallistua tekee yhteiskunnasta paremman kaikille.

Neljä mongolialaista kuuroa alkoi kolme vuotta sitten kiertää kotimaansa kylissä ja kaupungeissa tallentamassa maan kuurojen ja huonokuuloisten käyttämiä viittomia. Tätä ennen he olivat saaneet koulutusta viittomakielen tutkimiseen.

Viittomien videointi, analysointi ja kääntäminen mongoliaksi on tuottanut mongolialaisen viittomakielen ensimmäisen verkkosanakirjan. Sanakirja julkistettiin marraskuussa maan pääkaupungissa Ulaanbaatarissa.

– Mieheni **M. Ganbaatar** on kuuro, ja molemmat lapsemme työskentelevät viittomakielen tulkkeina. Kun Kylväjä ja Suomen ulkoministeriö alkoivat palvella Mongolian kuurojen yhteisöä, alkoi kasvaa nuori kuurojen sukupolvi, jolla on johtajuustaitoja ja voimaa, viittomakielen tulkkinä työskentelevä **Bolormaa** kertoo.

Verkkosanakirja on osa Lähetysyhdistys Kylväjän kehitysyhteistyötä Mongoliassa. Ulkoministeriön tukeman hankkeen tavoitteena on kuurojen yhteisön kielellisen identiteetin vahvistaminen.

Lisää tulkeja tarvitaan

Verkkosanakirjan valmistuminen on yksi Kylväjän kehitysyhteistyön kohokohdista. Sanakirja hyödyttää maan noin 13 000 kuuron ja kuulovammaisen lisäksi koko yhteiskuntaa, järjestön hankevastaava kertoo.

Sanakirja sisältää yli 2000 viittomaa. Työntekijöistä ja vapaaehtoisista koostuva ryhmä on koonnut, analysoinut ja videoinut viittomat ja tuottanut viittomien mongoliankieliset vastineet.

Verkkosanakirjan valmistuttua yhteistyö jatkuu viittomakielen tulkkien koulutuksella ja kuurojen järjestöjen vahvistamisella.

– Neljä vuotta kestänyt sanakirjatyö on vasta alkua. Seuraava askel on jalkauttaa syntynyt tietous viittomakielen kuurojen yhteisöön ympäri Mongoliaa, hankevastaava toteaa.

Kielitietoisuus lisää kuurojen mahdollisuuksia ajaa omia oikeuksiaan. Hankkeen vanhempi viittomakielen asiantuntija **Arttu Liikamaa** kertoo, että tavoitteena on myös vahvistaa kuurojen järjestöjen vaikutusmahdollisuuksia.

Sormiaakkosia ja esimerkkilauseita

Hankkeen nuorempi viittomakielen asiantuntija **Henna Syrjälä** iloitsee kielityön yhteisöä ja identiteettiä vahvistavasta vaikutuksesta.

Ilmainen verkkosanakirja sisältää viittomia, sormiaakkosia, viitottuja esimerkkilauseita ja niiden käännoiksi. Sanakirjassa on myös tietopaketti kuurojen kulttuurista ja mongolialaisen viittomakielen erityispiirteistä.

Viittomakielityöntekijät tallentavat viittomia digitaalista sanakirjaa varten. Työn touhussa vasemmalta katsoen M. Ganbaatar, P. Ganjargal ja B. Byambasuren.

– Sanakirjan avulla voi kouluttaa viranomaisia. Se muistuttaa, että mongolialainen viittomakieli on olemassa. Se voi saada kuuron lapsen perheen ymmärtämään, että kuurojen koulu voisi olla lapselle paras vaihtoehto, Henna Syrjälä sanoo.

Viittomakielisten yhdenvertaisuutta Suomessa ja kansainvälisesti edistävä Kuurojen Liitto muistuttaa, että pahimmillaan kuuro voi olla kieleton, vailla koulutusta ja elää eristyksessä jopa omassa perheessään.

Suurin osa maailman kuuroista asuu kehitysmaissa. Ennakkoluulot, köyhyys ja viittomakielisen vertaisryhmän ja koulutuksen puute hankaloittavat monen kuuron elämää.

Miksi tarvitaan eri viittomakieliä?

Kuurojen Liiton tutkija **Leena Savolainen** muistuttaa, että Mongoliassa tehty neljän vuoden sanakirjatyö on upea alkua.

– Sanakirjaprojektit, jotka kuvaavat kieltä syvällisesti, kestävät kymmeniä vuosia. Jokainen sana ja viittoma on pienen tutkimuksen kohde, jos kieli halutaan kuvata sille täysi arvo antaen.

Myös viittomakielessä vaihtoehtojen runsaus tekee kielenkäytöstä rikasta ja luovaa. Viittomilla on sävyeroja ja käyttöyhteyksistään johtuvaa omaleimaisuutta aivan kuten puhuttujen kielten sanoillakin on, Savolainen toteaa.

Joskus häneltä kysytään, miksi eri maissa tarvitaan omat viittomakielet. Eikö olisi käytännöllisempää, että kaikilla maailman kuuroilla olisi yhteinen kieli?

Tutkija huokaa. Miten eteläafrikkalaiset vanhemmat kertoisivat kuurolle lapselleen Ranskassa standardoidulla viittomakielellä, että tuossapa lentää kapintäplätikka ja tuolta kurkistaa siniantilooppi?

– Emmehän me suomea puhuvatkaan haluaisi korvata kielitämme englannilla.

Leena Savolainen toteaa, ettei viittomakieltä aina ymmärretä kielenä, vaan sitä pidetään koodausjärjestelmänä, joka voidaan antaa mihin tahansa ympäristöön.

– Ympäristö, sen puhutut kielet ja muu kulttuuri tekevät eri puolilla maailmaa käytetyistä viittomakielistä ainutlaatuisia ja omaleimaisia.

Kuurojen Liiton tutkijan Leena Savolaisen mielestä jokainen sanan ja viittoma on pienen tutkimuksen kohde.

NELJÄ KOKEMUSTA SANAKIRJASTA

1

M. Ganjargal
Viittomakielen kielityöntekijä

Sanakirjatiimiimme kuului neljä kuuroa viittomakielen kielityöntekijää, projektipäällikkö, joka osasi viittoa, sekä kaksi viittomakielen tulkkeja. Työskentely-ympäristö oli meille kuuroille aidosti osallistava ja saavutettava.

Viittomakielen tutkiminen oli minulle aivan uutta. Oli upeaa, että suomalaiset viittomakielen asiantuntijat opastivat meitä joka vaiheessa ja työskentelivät rinnallamme. Mongolian kuurojen yhteisön jäsenistä koottu työryhmä tarkisti työmme jäljen.

Ennen ajattelin, että viittomakieli ei ole yhtä rikas kuin puhuttu kieli, vaan jotenkin huonompaa. Työskennellessäni sanakirjan parissa ymmärsin, että viittomakielet ovat yhtä rikkaita kuin puhutut kielet.

Olen innostunut viittomakielen tutkimisesta ja aion jatkaa sitä. Olen ylpeä äidinkielestäni, ja haluan rohkaista muitakin kuuroja olemaan.

M. Ganbaatar
Mongolian viittomakielen kielityöntekijä ja kansallisen viittomakielen kehittämiskomitean johtaja

Missä on viittomakieltä, siellä elämä kukoistaa. Kuuroina meidän tulee kehittää äidinkieltämme, jotta voimme välittää sen rikkaana tuleville sukupolville. On välttämätöntä, että työskentelemme yhdessä suuren tavoitteen saavuttamiseksi.

Suomalaisten viittomakielen asiantuntijoiden koulutus ja neuvot mahdollistivat meille oman alkuperäiskielemme tutkimuksen. Tutkimusta täytyy jatkaa, ja olen innostunut siitä.

Aiemmin ajattelin, että jokaista mongolian kielen sanaa vastaa vain yksi viittoma. Nyt tiedän, että yhdellä sanalla voi olla jopa seitsemän viittomaa riippuen asiayhteydestä. Huomasin, kuinka rikas ja merkityksellinen mongolialainen viittomakieli on.

Tämä sai minut tuntemaan ylpeyttä kielestäni, aivan kuin olisin löytänyt kätkeytyjä aarteita. Toivon, että voimme jatkaa yhteistyötä suomalaisten kieli-asiantuntijoiden kanssa myös tulevaisuudessa.

Digitaalinen sanakirja hyödyttää monia ryhmiä, kuten Mongolian kuuroja lapsia ja aikuisia, heidän

3

B. Byambasuren
Mongolian viittomakielen kielityöntekijä ja Mongolian kansallisen viittomakielen kehittämiskomitean hallintovastaava

Olen onnellinen, että sain olla osa digitaalisen sanakirjan tutkimusryhmää. Se teki urauurtavaa työtä mongolialaisen viittomakielen parissa. Osallistuminen on lisännyt haluani kehittää äidinkieltäni ja syventyä kielitieteeseen. Olen oppinut suomalaisilta asiantuntijoilta kieleen liittyvien asioiden lisäksi myös kuurojen oikeuksista. Tunnen itseni nykyisin vahvemmaksi.

P. Ganhuyag
Mongolian viittomakielen kielityöntekijä

On ollut etuoikeus työskennellä kuurojen suomalaisten viittomakielen asiantuntijoiden kanssa. He toimivat meille erinomaisina esikuvina. Yhteistyö heidän kanssaan ja heidän ohjauksessaan oli todella voimaannuttavaa.

Aloitimme työskentelyn sanakirjan parissa viittomakielen koulutuksella. Tämän jälkeen laadimme kyselylomakkeita aineiston keräämistä varten. Matkustimme syrjäisiin maakuntiin ja talletimme kuurojen henkilöiden viittomakieltä heidän suostumuksellaan. Kerätty aineisto analysoitiin huolellisesti. Työryhmä, johon kuului Mongolian kuurojen yhteisön edustajia, ehdotti viittomille vaihtoehtoja.

Käännösvastinetyöryhmä, johon kuului viittomakielen tulkkeja ja kielitieteilijöitä, käänsi viittomat mongoliaksi. Lopuksi valtion kielineuvoston kielitieteilijät tarkistivat mongoliankieliset sanat.

Sanakirjan tekeminen syvensi ymmärrystäni viittomakielen kieliopista. Tästä on minulle hyötyä, kun koulutan viittomakielen tulkkeja.

kanssaan työskenteleviä opettajia ja kouluttajia, heidän perheitään sekä viittomakielen tulkkeja ja kääntäjiä.

4

P. Ganhuyag
Mongolian viittomakielen kielityöntekijä

On ollut etuoikeus työskennellä kuurojen suomalaisten viittomakielen asiantuntijoiden kanssa. He toimivat meille erinomaisina esikuvina. Yhteistyö heidän kanssaan ja heidän ohjauksessaan oli todella voimaannuttavaa.

Aloitimme työskentelyn sanakirjan parissa viittomakielen koulutuksella. Tämän jälkeen laadimme kyselylomakkeita aineiston keräämistä varten. Matkustimme syrjäisiin maakuntiin ja talletimme kuurojen henkilöiden viittomakieltä heidän suostumuksellaan. Kerätty aineisto analysoitiin huolellisesti. Työryhmä, johon kuului Mongolian kuurojen yhteisön edustajia, ehdotti viittomille vaihtoehtoja.

Käännösvastinetyöryhmä, johon kuului viittomakielen tulkkeja ja kielitieteilijöitä, käänsi viittomat mongoliaksi. Lopuksi valtion kielineuvoston kielitieteilijät tarkistivat mongoliankieliset sanat.

Sanakirjan tekeminen syvensi ymmärrystäni viittomakielen kieliopista. Tästä on minulle hyötyä, kun koulutan viittomakielen tulkkeja.

Viittomakielityöntekijät yhdessä suomalaisen viittomakielen asiantuntijan Henna Syrjälän kanssa. Vasemmalta: M. Ganbaatar, M. Ganjargal, Henna Syrjälä, P. Ganhuyag ja B. Byambasuren.

”

Olen ylpeä äidinkielestäni, ja haluan rohkaista muitakin kuuroja olemaan.

Vuorten yli pyörätuolissa

KREIKKA Anna Maija tutustui naistenillassa 23-vuotiaaseen **Lempiin**. Tämän perheeseen kuului äidin ja isän lisäksi 17-vuotias pikkuveli ja 25-vuotias **Helmi**. Helmi oli vaikeasti kehitysvammaisen ja hän istui remmillä sidotuna pyörätuolissa. Hän oli hyvin laiha, ja kädet hänellä olivat koukistuneet rinnan päälle. Helmi ei osannut puhua mutta hän äänteli. Hänellä oli suuret kauniit silmät ja hän hymyili ja nauroi, kun oma perheenjäsen tuli juttelemaan hänelle. Virkkauksen lomassa juttelin Lempin kanssa, ja kerran ihmettelin, miten perhe selvisi merimatkasta Helmin kanssa. Se vasta matka oli ollut! He olivat kantaneet Helmiä vuorotellen koko taipaleen vuorten yli. Aikaisemmin kuulemistani pakolaisten kertomuksista muistin, että vuorten ylittäminen oli karmeaa. Yhden yli päästyään heidän edessään oli toinen. Opas vain vaihtui. En voinut kuin ihmetellä, miten perhe oli selvinnyt urakasta. Tyttö ei voinut edes syödä muuta kuin soseutettua ruokaa. Vaarallinen merimatka oli tuntunut helpolta verrattuna kävelyyn vuorten ylitse. (nimet muutettu)

Voita paha hyvällä

ITÄ-AASIA Haluaisin erityisesti pohtia kanssanne apostoli Paavalin sanoja tässä virusten, sodan ja pahan riivaamassa maailmassa: "Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä." Meidän on jatkettava luottamista muihin ihmisiin, vaikka jotkut huijaavat ja käyttävät meitä hyväksi kristityn kaavussa. Todellinen vaara on, että annamme pahan voittaa itsemme. Ajatelkaamme näin:

"Minua ei haittaa, että petit minut. Minua haittaa ajatus siitä, että minusta tulisi sinun kaltaisesi." En haluaisi menettää tahtoa, rohkeutta ja kykyä jatkaa muiden ihmisten rakastamista.

Puhdasta iloa

MONGOLIA Sain loppuvuodesta mahdollisuuden osallistua kansainväliseen naisten konferenssiin, jonka järjesti amerikkalainen Pure Joy International (Puhdas Ilo). Se on järjestö, joka pitää konferensseja lähetystyössä työskenteleville naisille, avustustyöntekijöille ja muille vastaaville. Meitä osallistujia oli 50 naista noin 15 maasta. Työskentelemme kaikki eri puolilla Mongoliaa. Koko konferenssi oli ilmainen: hotellihuoneet, ruoka, ohjelma ja lukuisat lahjat, joita järjestäjillä oli mukanaan Yhdysvalloista. Ohjelmassa oli raamattuluentoja, ylistystä, mahdollisuus sielunhoitoon sekä paljon hyvää ruokaa ja uskovien yhteyttä. Konferenssi oli hyvin antoisa. Jälkeenpäin tunsin itseni hengellisesti sekä sielullisesti virkistyneeksi.

28 000 rukouksen voima

JAPANI Saimme kuulla, että kotiseurakuntamme pastorin **Ishizaki**-sensein vanhemmat ja sisar olivat ilmoittaneet haluavansa kasteelle. Erään sunnuntain jumalanpalveluksessa pastori kertoi 38 vuotta kestäneestä rukoustaistelusta vanhempiansa ja sisarensa puolesta. Kun hän kuuli

heidän haluavan kasteelle, oli kuin iso painava taakka olisi tippunut hänen selästään ja tilalle tuli valtava helpotuksen tunne. Pastori oli laskenut, että 38 vuoden aikana aamuin illoin lausuttujen rukousten määrä oli noin 28 000. Tuona sunnuntaina valtava ilo loisti pastorin kasvoilta hänen jakaessaan tämän hienon uutisen koko seurakunnalle. Vanhat sukulaiset eivät pystyneet tulemaan kirkkoon kastettaviksi, joten kaste järjestettiin pastorin lapsuudenkodissa. Pastori oli rukoillut perheensä uskontulon puolesta niin pitkään, että hän totesi ihmetelleensä, että rukoukseen oli nyt tullut vastaus, eikä tätä asiaa tarvinnut enää rukoilla.

Esteettömyyttä Etiopiaan

ETIOPIA Olemme tavanneet Addis Abebassa ja sen ympäröstössä monia innostavia vammaisia naisia, jotka ovat voittaneet uskomattomia vaikeuksia elämässään. Joillakin heistä on korkeakoulututkinto ja hyvä työpaikka, joiden avulla he osallistuvat aktiivisesti yhteisöidensä elämään. He työskentelevät eri aloilla edunvalvonnasta sosiaalipalveluihin, ja he ovat päättäneet kohentaa oman elämänsä lisäksi myös muiden elämää.

Valtaosa vammaisista naisista kulkee kuitenkin hyvin kivistä tietä. Moni kohtaa yhteiskunnassa syrjintää. Heidän on vaikea päästä opintielle, töihin tai edes saada peruspalveluita. Julkisia tiloja ja liikennevälineitä ei ole suunniteltu esteettömiksi, mikä rajoittaa heidän liikkumistaan ja itsenäisyyttään. Syvään juurtuneiden kult-

tuuristen ennakkoluulojen voittaminen on kuitenkin yksi suurimmista haasteista. Vammaiset naiset usein sivuutetaan yhteisöjen päätöksenteossa, ja he kokevat olevansa eristettyjä muista. Tästä huolimatta he ovat toiveikkaita ja saavat voimaa toisistaan sekä pienistä muutoksista, joita heidän yhteisöissään on alkanut tapahtua.

He rukoilevat, että heidät otettaisiin paremmin mukaan ja että heitä ymmärrettäisiin paremmin, jotta he voisivat elää arvokasta ja merkityksellistä elämää. Rukoilkaa kanssamme näiden naisten puolesta, että he saisivat voimaa ja heidän elämänsä rajoittavat esteet murtuisivat.

Erilaisia ankkuripaikkoja

ISRAEL Elämän varrella tulee vastaan monia myrskyjä. Jeesuksen kanssa voimme selvitä niistä vahvoina ja voittajina. Matteuksen evankeliumi (8:23–27) kertoo, kuinka Jeesus tyynnytti ensin myrskyn opetuslastensa sydämissä, sitten myrskyn heidän ympärillään. Tilanteeseen laskeutui suuri rauha.

On hyvä kysyä itseltämme, keneen ankkuroimme elämämme. Panemmeko turvamme epävarmaan maailmaan ja sen alati muuttuviin arvoihin? Vai olemmeko ankkuroituneina Jeesukseen, joka tarjoaa vahvan ja muuttumattoman perustuksen lisäksi avun, rohkaisun ja lohdutuksen? On hyvä miettiä, kuinka vahvasti olen sitonut elämäni Jeesukseen ja vaalinko läheistä suhdetta hänen kanssaan.

Vaikein lähtö

ETU-AASIA Palasimme Suomeen marraskuussa ja siitä parin päivän päästä tuttuihin maisemiin. Taitoimme tämän kahdeksannen matkamme Kreikassa ja Etu-Aasiassa kuudessa viikossa, sillä tiivistimme aikataulua loppupäästä. Tämä oli vaikein lähtö, ja sen seurauksena voimat meinasivat uupua jo puolessa välissä. Onneksi emme olleet ostaneet paluulippuja vielä tuossa vaiheessa, vaan meillä oli mahdollisuus tarkistaa omaa aikataulumme kun emme olleet enää riippuvaisia kanadalaisista kollegoistamme. Omassa voimassamme emme taaskaan reissua tehneet, vaan saimme voiman Taivaan Isältä. Hän totisesti avasi virvoittavia lähteitä laaksojen pohjalle ja lähetti siunauksen sateita uupumuksen keskelle ja työn tiimellykseen.

Eskarilainen sillanrakentajana

JAPANI Niilo halusi viime hetkellä kutsua syntymäpäiväjuhliinsa kaksi japanilaista esikoulukaveriaan. Niinpä esitin kutsun poikien äideille, saatuani ensin selville kuka kukin on. Jutellessani toisen äidin, ”**T-sanin**” kanssa, kävi ilmi, että hän oli asunut viime kevääseen saakka Sydneyssä vain parin kilometrin päässä sieltä, missä me asuimme yhdeksän vuotta sitten. Kuultuaan, että olemme lähetystyöntekijöitä, T-san kertoi meillekin tutuista sydneyläi-

sistä Japanin läheteistä. Hän myös sanoi käyneensä Sydneyn japanilaisessa seurakunnassa, jossa minäkin sain joskus palvella vuonna 2015. Juhlissa T-san tutustui Kansanlähetyksen läheteihin **Syrjäteihin**, joiden seurakunta sijaitsi lähellä hänen kotiaan. Ainakin joulukirkkoon hän suunnitteli menevänsä. Rukoilkaa T-sanin puolesta, että hän saisi edelleen kuulla evankeliumia ja uskoisi Jeesukseen omana Vapahtajanaan.

Viisumiprosessin vaiheita

ITÄ-AASIA Me olemme edelleen Suomessa, koska emme saaneet viisumia syksyn toisellakaan hakukierroksella. Sillä kierroksella viisumia ei myönnetty yhdellekään hakijalle, ja kaikkia kehoitettiin lähettämään paperit uudelleen kevään hakua varten. Mekin aiomme hakea viisumia kevätlukukaudelle yhdessä muiden kansainvälisten työntekijöiden kanssa. Hakemukset tehdään tämän vuoden puolella, ja seuraava mahdollisuus päästä maahan on helmikuun loppulla. Saamme kuitenkin olla osa pionerialueella toimivan kumppanimme työtä jo täältä Suomesta käsin. Koska työ on niin haastavaa, tarvitsemme maan ulkopuolella toimivan tukitiimin. Pieni tiimimme toimii neljästä eri Euroopan maasta käsin, ja jokaisella on oma vastuualueensa. Toinen meistä koordinoi tällä hetkellä rekrytointia ja lähettihuoltoa, ja toinen valmistautuu selvittämään muun muassa kumppanin tilojen kehitystarpeita.

Johdanto Vanhaan testamenttiin

SUOMI/ETIOPIA Valmistin syksyllä täyspäiväisesti luentoja, jotka pidän keväällä 2025 ensimmäisen vuoden opiskelijoille Tabor Evangelical Collegessa Awasassa. Aiheena on Vanhan testamentin johdantokurssi. Yleensä kurssi kestää koko lukukauden, mutta pidän sen nyt kahdeksassa viikossa. Toisin sanoen se on intensiivikurssi. Käyn läpi kaikki Vanhan testamentin 39 kirjaa. Materiaali on melkein valmis, ja siitä tulee noin 140 sivuinen kirja. Kohta on oikoluvun vuoro, mikä kestää muutaman päivän. Tämän jälkeen lähetän materiaalin sähköpostitse Awasaan, jossa tekstistä otetaan sadan kappaleen painos. Se riittää muutamaksi vuodeksi. Painatuksen rahoittaa Kylväjä.

Väsyvän evankeliumi

JAPANI Minulle tulee mieleen sana ”ihmisarvo”. Kristityn näkökulmasta olemme Jumalan rakastamia ja siksi aina rakastettuja. Rakkautta ja olemisen oikeutusta ei voi ansaita menestyksellä eikä teoilla. Olemme arvokkaita sen tähden, että Jumala on meidät luonut. Tästä lähtökohdasta elämme, kasvamme ja opimme haasteiden kautta uutta. Välillä rämmimme mudassa, toisinaan asiat sujuvan juuri niin kuin oli suunniteltukin. Mutta vaikka mitä kävisi, me olemme alusta loppuun saakka arvokkaita. Vaikka ympärillä olevat ihmiset olisivat tehokkaampia kuin minä, jaksaisivat paljon enemmän kuin minä, ja kestäisivät paineita paremmin kuin minä, ei sillä ole Jumalan rakkauden näkökulmasta mitään merkitystä.

Mielenterveystyö auttoi elämän puolelle

KESKI-AASIA Nuori aikuinen **Roosa** asuu neljän nuoremman sisaruksensa ja onnettomuudessa jalkansa menettäneen isänsä kanssa. Isä ansaitsee erittäin vähän suutarina. Roosa näki lahjakkaan veljensä joutuva lopettamaan yliopisto-opinnot köyhyyden takia. Roosa masentui ja ajatteli tekevänsä itsemurhankin. Naapuri ymmärsi Roosan tarvitsevan apua, sillä hänen oma siskonsa oli saanut avun mielenterveysklinikaltamme. Hän vei Roosan lääkärillemme. (--) Hoitosuhteen myötä Roosan olotila parani niin paljon, että hankkeemme mahdollisti hänelle räätälöity-

sille osallistumisen ja sen päätteeksi hän sai ompelukoneen. Ompelutyönsä avulla Roosa auttaa nyt perhettään taloudellisesti. Velikin on voinut jatkaa yliopisto-opintojaan. Roosa voi hyvin ja on aktiivinen yhteisönsä jäsen.

Toinen koskettava tarina: Äkillinen tulva vei päälle kolmikymppisen **Leilan** aviomiehen ja tuhosi kodin. Jäljelle jäivät 12- ja kahdeksanvuotiaat lapset ja elämä telttaleirissä. Leila oli surun murtama ja epätoivoinen. Hankkeemme auttoi häntä hätäaputavaroja ja psykologin avulla. Leila alkoi löytää toivoa elämäänsä. Hän myös kiinnostui olemaan muille henkisenä tukena ja sai psykologisen ensiavun koulutusta. Leila alkoi järjestää epävirallisia tukiryhmiä naisille, jotka olivat myös kokeneet tulvan aiheuttamia menetyksiä. Ryhmissä naiset voivat puhua kokemuksistaan ja selviytymiskeinoistaan. *(nimet muutettu)*

Kreikassa kylmenee

KREIKKA Talvi on ihmeellistä aikaa Ateenassa. Yhdessä hetkessä kylmyys ja kosteus tunkeutuu liuihin ja ytimiin sisälläkin, ja toisessa hetkessä siivoan t-paitasillani parveketta ja mietin, että onpas kuuma. Erityisesti äidit pyytävät lämpimiä vaatteita lapsilleen. Mutta miten auttaa pakolaisia muuttumatta ”vain” avustajajärjestöksi? Tässäkin palvelutyössä tavoitteena on kohdata ihminen ja välittää hänelle Jumalan rakkautta. Tarpeet ovat suuret ja tiimimme on pieni. Rukoillaan, että tilanne jollain tavalla helpottuisi ja että Jeesus koskettaisi näitä ihmisiä, joita kohtaamme!

Taivaan rakentaja

MONGOLIA ”Äiti. Kyllähän sillä Jeesuksella menee aika kauan rakentaa siellä taivaassa jokaiselle omaa paikkaa. Onkohan se hyvä rakentamaan? Kyllä sillä taitaa mennä aika kauan siinä hommassa. – – Mutta onhan se varmasti hyvä rakentamaan, kun se on tehnyt koko maailmankin!” Viime aikoina Jumala on antanut meille monta helmeä – kuten edellisen keskustelun **Joonatanin** kanssa. Hetkiä yksin, yhdessä muiden kanssa, sanoja, keskusteluja, laulamista, matkoja, rohkaisua, rukousvastauksia. Toivomme, etteivät helmet mene koirille, vaan voisimme huomata ja muistaa nämä siunaukset ja olla niistä kiitollisia.

**Meille uskottu sanoma
on kuolemanvakava – ja
kuoleman voittava.**

Juuret Edenissä

Lähetyskäsken juuret voi nähdä jo paratiisissa. Kun otamme tehtävän vastaan, astumme Jumalan ihmeelliseen suunnitelmaan, joka on ollut olemassa jo ennen aikojen alkua.

Jumalan huikea ja voittoisa suunnitelma ihmiskunnan pelastamiseksi synnin, Paholaisen ja kuoleman orjuudesta oli valmis jo ennen maailman luomista (Ef. 1:4–5). Siis jo ennen kuin ihmistä ja syntiinlankeemusta oli edes olemassa!

Voi vain kuvitella Jumalan sydämessä ollutta murhetta, kun hän edeltä näki, millaista hätää ihmiskunta tulisi kärsimään. Mutta oli hänellä myös tyytyväisyyttä ja voitonriemua pelastussuunnitelmasta, joka etenee millin ja sekunnin tarkkuudella.

Valittujen profeettojen kautta, pala palalta ja yksityiskohta kerrallaan, tulivat julki sekä pelastuksen suunnitelma että kutsu sen vastaanottamiseen, suullisena ja kirjallisena.

”Kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan.” (Gal. 4:4–5.)

Suunnitelma toteutui, kun Jumala tuli ihmiseksi, alistui tapettavaksi ristillä ihmiskunnan syntien sovittamiseksi ja nousi kolmantena päivänä kuolleista. Mikä draaman kaari!

Mojova yllätys

Tässä ei kuitenkaan ole vielä kaikki. Loppuhuipeennusta seurasi mojova yllätys: Ylösnoussut Jeesus jätti pelastussuunnitelman viimeistelyn seuraajilleen: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka sen uskoo ja saa asteen, on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” (Mark. 16:15–16.)

Meidät, jotka olimme kuolleita rikkomustemme ja syntiemme tähden (Ef. 2:1), herätetään henkiin ja kutsutaan voitonsanomien palvelijoiksi: ”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi.” (Joh. 15:16.)

Jäähyväispuheessaan Jeesus siis vahvisti seuraajilleen suunnitellun tehtävän. Itse asiassa saamme tästä vihjettä ja esimakua jo luomiskertomuksessa. ”Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta. (1. Moos. 2:16.)

Kädestä kiinni pitäen

Ihminen valittiin (otettiin ja asetettiin) vastuutehtävään Jumalan suunnitelmissa. Jumalan luomakunnan elämää ja hedelmäästä oli tarkoitus pitää huolta. Alkukielessä ottaminen viittaa valintaan ja suhteeseen ottamiseen, jopa kädestä kiinni pitämiseen ja kannettavaksi ottamiseen.

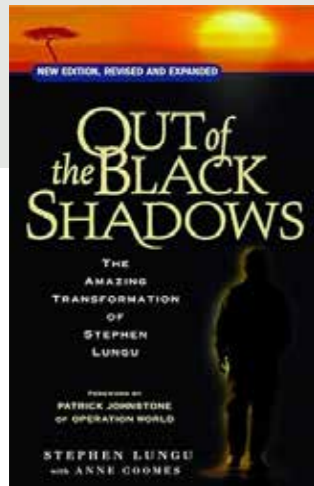
Asettaminen voidaan kääntää myös isompaan koisteeseen paikalleen asentamiseksi. Ihminen laitetaan lepäämään siunatulle paikalle, jossa hänen tarpeensa tyydyttyvät. Viljeleminen puolestaan tarkoittaa maan viljelemisen lisäksi myös uskonnollista palvelusta ja orjan herralleen tekemää työtä.

Varjeleminen eli huolen pitäminen suuntautuu siihen, että pidämme kiinni sovitusta asioista, liitoista, tehtävistä ja käskyistä.

Voimme siis nähdä ensimmäisen ihmisen saamassa toimeksiannossa esikuvan ja mallin siitä, millaiseen kunniatehtävään Jeesuksen seuraajat on valittu, kutsuttu ja asetettu! Meille uskottu sanoma on kuolemanvakava – ja kuoleman voittava.

Varjoista valoon

Lukuvinkkeinä tarinoita toisille annetusta elämästä.

STEPHEN LUNGU &
ANNE COOMES

Out of the Black Shadows: The Amazing Transformation of Stephen Lungu

Monarch Books 2006. Toinen painos.

Afrikan **Billy Grahamiksi** kutsuttu zimbabwelainen **Stephen Lungu** joutui seitsemänvuotiaana äitinsä hylkäämäksi. Hän päätyi kadulle ja liittyi väkivaltaisiin jengeihin. Teininä hän halusi räjäyttää lähetystyöntekijöiden teltan, mutta päätti kuitenkin ensin kuunnella hetken evankelioivaa kokousta.

Nämä minuutit muuttivat kaiken. Lungu kuuli rakastavasta Isästä ja tuli uskoon. Seuraava yö sillan alla oli erilainen. Hän tunsu ensimmäistä kertaa, ettei ollut yksin. Aamulla hän lähti kertomaan Jeesuksesta toisille. Luku-aidottomasta rikollisesta tuli lempeä Jumalan mies ja maailmaa kiertävä evankelista.

Sofia Ziessler-Korppi

SIMO HEININEN

Afrikan kutsu – Ensimmäiset suomalaiset lähetysaarnajat

Suomen kirkkohistoriallinen seura 2024.

Ensimmäiset suomalaiset lähetysaarnajat saapuivat Ondongan kuningaskuntaan vuonna 1870. Yksi heistä oli **Martti Rautanen**. Hänet tunnemme, mutta keitä olivat kahdeksan muuta pioneeria?

Kirkkohistorian emeritusprofessori **Simo Heininen** kertoo Rautasen varjoon jääneiden tarinan. He joutuivat jättämään työalueensa nykyisessä Namibiassa eri syistä. Heininen selvittää maitojunaan päätyneiden taustat ja myöhemmät kohtalot. Kirja on osa trilogiaa, johon kuuluu kokoelma Rautasen kirjeitä sekä päiväkirjat vuosilta 1868–1870.

Danielle Miettinen

SARI SAVELA

Kutsumuksen naisia – oman elämänsä näyttämöllä

Väyläkirjat 2024

Päätoimittaja **Sari Savelan** teos johdattaa lukijan pohtimaan naisten kutsumusta 20 tarinan valossa. Diakoniatyön uranuurtajasta **Aurora Karamzinista** aina Radio Dein perustaneeseen **Kirsi Rostamoon** heidän elämänsä on kietoutunut Jumalan kutsuun rakastaa ja palvella.

Lähetystyöntekijöistä joukossa on Intiassa elämäntyönsä tehnyt **Aune Hyny**. Teoksesta selviää, että Missio- nuoret (YWAM) on inspiroinut monia nykypäivän naisia kutsumuksen löytämisessä.

Kirja käsittelee myös työn ja perheen tasapainoa. Se muistuttaa Jumalan armosta, joka ylittää omat rajamme, ja kannustaa nuoria kokeilemaan uutta, jotta oma paikka Jumalan suunnitelmassa löytyisi.

Annina Rautalahti

全ての言語に – Kaikille kielille

Lähetystyöntekijän ura alkaa kielikoulusta, ellei työskentelykieli ole englanti tai lähetti osaa työalueensa kieltä jo valmiiksi vaikkapa perhetaustansa ansiosta, kirjoittaa Kylväjän Japanin työntekijänä Tuomas Auvinen.

Kielitaidon tärkeyttä ei voi korostaa liikaa. Ensinnäkin se on tärkeä arkielämässä. Japanissa englannilla ei yksinkertaisesti pääse ruokakaupan kassaa pidemmälle. Toisekseen lähetystyöntekijän työssä kielitaito on ehdottoman pakollinen.

Sanotaan, että vieras kieli koskettaa järkeä ja äidinkieli sydäntä. Evankeliumia julistettaessa tämä pätee erityisesti. Ihmisiä on hyvin vaikea tavoittaa heille vieraalla kielellä.

Aikuisena uuden kielen opiskelun aloittavalle on hyviä ja huonoja uutisia. Huono uutinen on se, että ihminen oppii kieltä helpoimmin lapsena. Hyvä uutinen on se, että uusia kieliä voi oppia myös aikuisena korkealle tasolle saakka – jos on valmis näkemään paljon vaivaa. Koulussa on käytävä joka päivä. Läksyt on tehtävä aina ja kokeissa on syytä tähdätä hyviin pisteisiin.

Japanin kielessä on kolme kirjoitusjärjestelmää, joita käytetään sekaisin. Alussa sanamerkkien – kanjien – opiskelu tuntui toivottomalta. Pelkästään sanomalehden lukemista varten tulee tuntea yli 2100 merkkiä. Löydettyäni toimivan metodin, kanjien opiskelu alkoi sujua. Minua auttoi myös se, että tunsin monia, jotka olivat oppineet kielen, vaikka aloittivatkin opiskelun aikuisena.

Saarnoja harjoittelemassa

Muuttaessamme Japaniin on osannut kieltä käytännössä lainkaan. Japani kuuluu maailman vaikeimpiin kieliin, ja kielikoulu kestää kaksi vuotta. Tämä tarkoittaa täyspäiväistä kielen opiskelua ilman muita töitä. Tämä riittää kuitenkin vain perustason, jolla työskentelyn voi aloittaa. Kielikoulun

jälkeen opiskelua pitää jatkaa työn ohessa: käyn koulussa edelleen keskimäärin kerran viikossa esimerkiksi korjauttamassa ja harjoittelemassa saarnojani.

Japanin kielen opiskelu on elämänmittainen projekti – ikuinen rakkaus. Vaikka kesken-eräisyyden sietäminen kuuluu aina japanin kielen oppimiseen, joissakin hetkissä voi tuntea kevyttä voittajafilistä. Itselleni sellainen koitti, kun onnistuin simultaanitulkkamaan erään luennon englannista japaniksi niin, että kuulijat ymmärsivät.

Uuden kielen opiskelu muokkaa myös identiteettiä. Kieltä ei voi erottaa kulttuurista ja sen merkityksistä. Kun vaihdan kielen japaniksi, pituudestani katoaa kymmenisen senttiä, pyytelen enemmän anteeksi aiheuttamaani vaivaa ja kättely vaihtuu 45 asteen kumarruksiin.

Usko ei ole yksityisasia edes Tikkurilassa

Pääkaupunkiseudun ja lähetysalueiden todellisuudet eivät ole evankeliumin kertomisen kannalta kovin erilaiset, Tikkurilan seurakunnan lähetystyöstä ja evankelioinnista vastaava pappi Jarkko Korhonen kirjoittaa.

Olen saanut olla mukana kolmen lähetysjärjestön työssä Suomessa ja ulkomailla. Nykyisin toimin seurakuntatyössä Tikkurilassa, jossa myös Kylväjän toimisto sijaitsee. Paikallisseurakunnassa meillä on suuri haaste sanoittaa, mitä lähetystyö on nykypäivänä.

Itselleni tästä on luonnollista puhua, koska sain nuorena selkeän näyn lähetyslentotyöstä. Etsiessäni palvelupaikkaani ja elämän tarkoitusta, sain Jumalalta näyn lentokoneesta ja basaareista. Näky ohjasi minut ensin seurakuntatyöhön. Kun vuosien jälkeen lähdin lähetyslentotyöhön, se oli vahva todistus niin seurakunnassa kuin sen ulkopuolella. Olen saanut kertoa tästä monta kertaa myös Suomeen palattuani.

Lentokone ja lähetysjärjestö ovat lopulta vain välineitä Jumalan valtakunnan työssä. Ratkaisevaa on, että Jeesus Kristus tulee kirkasteuksi meidän elämämme ja työomme kautta.

Jonkun täytyy muuttua

Olen aina iloinnut Kylväjän selkeästä päämäärästä tavoittaa tavoittamattomia, kylvää sanaa siellä, missä sitä ei ole vielä kuultu. Jos maailmassa on yli 2,5 miljardia ihmistä, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia ja vain 3 prosenttia lähetystyöntekijöistä työskentelee heidän parissaan, jonkun täytyy lähetysjärjestöissä muuttua.

Hengellisen työn vaikuttavuutta niin lähetystyössä kuin seurakuntatyössä on vaikea mitata. Yksi mittareista on kuitenkin se, kuinka paljon yritetään tavoittaa niitä, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia, ja kuinka paljon toimitaan niiden kansojen ja valtioiden parissa, joissa kristinuskon vaikutus on vähäistä.

Kirkkolakiin on kirjattu vaatimus lähetystyön ja diakonian harjoittamisesta jokaisessa seurakunnassa. Käytännössä tämä toteutuu vaihtelevasti ja on monesti yksittäisten työntekijöiden varassa. Jokainen kristitty on lähetetty, joten jokaisen seurakunnan tuli olla missionaarinen. Näin ei

kuitenkaan ole, ja monesti koko sana ”lähetystyö” voi olla vieras.

Oppia pääkaupunkiseudulta

Lähetysjärjestöt voisivat avata paremmin toimintaansa luottamushenkilöille ja kirkon työntekijöille. Lisäksi ne voisivat toimia myös sisälähettyksen parissa. Jokaisen ulkomaille lähetystyöhön aikovan tulisi saada lähetyskoulutusta myös pääkaupunkiseudun paikallisseurakunnassa.

On silmiä avaavaa nähdä, millaisessa todellisuudessa me Suomessa elämme ja miten yritämme tässä postmodernissa ja jälkikristillisessä ympäristössä tavoittaa ihmisiä kristillisen sanoman äärelle. Täälläkään kaikki eivät ole kuulleet evankeliumia Jeesuksesta.

Esimerkiksi maahanmuuttajilla mutta myös kantasuomalaisilla nuorilla sukupolvilla voi olla kummallisia käsityksiä kristinuskosta. Kirkko saatetaan kokea vieraana perinnettä ja osittain syystäkin. Inhi-

millisenä instituutioon kirkkokin on lopulta vain väline, jonka toiminnan perusta on Jumalan sanassa.

Lähetysten kokemus käyttöön kotimaassa

Keinot ihmisten tavoittamiseen ovat yllättävän samanlaisia joka puolella. Eräs yhdysvaltalainen pastori opetti, että kaikilla ihmisillä on kolme perustarvetta, joihin kristittyjen ja seurakuntien tulisi vastata. Ne ovat help, hope ja home eli apu, toivo ja koti. Nämä kolme asiaa toteutuvat lähetystyössä, diakoniassa ja kristittyjen yhteydessä.

Kristittyjen yhteinen todistus on vahva ase, jos edes perusasioista voisimme olla yhtä mieltä. Meidän on suomalaisinakin kristittyinä erottauduttava maailmasta. Usko ei ole yksityisasia vaan se on tarkoitettu jaettavaksi. Lähetystyö lähtee läheltä – omasta elinpiiristä – aina maailman ääriin ja takaisin.

Meidän tulee käyttää Jumalan kunniaksi kaikkia resursseja, välineitä ja lahjoja, jotka meille on annettu.

Tärkeintä on uskoa ja olla uskollinen hänelle niin lähetysjärjestöinä, seurakuntina kuin yksittäisinä kristittyinä.

Vantaalla puhutaan 70 kieltä

Meillä on Tikkurilassa valtavat mahdollisuudet. Vantaalla puhutaan ainakin 70 kieltä. Alueellamme elää lukuisia maahanmuuttajia maista, joissa kristityt ovat pieni vähemmistö. Meillä on paljon totuutta etsiviä ihmisiä, eksyneitä lampaita.

Kotimaahan palanneiden lähetystyöntekijöiden kokemuksta voi hyödyntää kotimaassa, ja tulevien lähetystyöntekijöiden innostusta herättää kotimaassa tehtävän työn kautta.

Olemme Tikkurilassa iloinneet suuresti seurakunnan ja Kylväjän nuorten aikuisten yhdessä järjestämistä joulujuhlilla, Jouluku-Valosta. Odotamme innolla tulevia Kylväjän kesäpäiviä. Umoja ni nguvu eli yhdessä olemme voimakkaampia, kuten Tansaniassa on tapana sanoa. Kristuksessa olemme yhtä (Joh.17:21).

JARKKO KORHONEN
Kirjoittaja on Tikkurilan seurakunnan lähetystyöstä ja evankelioinnista vastaava pappi.

Toivoa tuhon keskellä

Ukrainalaiset joutuivat aloittamaan jo kolmannen sotatalven. Kylväjän työntekijät Marja ja Risto Liedenpohja ovat säännöllisesti yhteyksissä Odessassa asuviin työtoverihinsa Jews for Jesus -järjestössä sekä luterilaisessa seurakunnassa. Leonid Vasserman ja Vladislav Smokvin jatkavat palvelua vaikeissa olosuhteissa ja julistavat rohkeasti evankeliumia. Viime vuoden aikana useat ihmiset ovat löytäneet elävän toivon sodan keskellä.

Venäjä on moukaroanut Ukrainaa monilla brutaaleilla iskuilla. Iskut kohdistuvat lähinnä satama- ja energiainfrastruktuuriin, mutta myös asuintalot kärsivät, ja siviilejä kuolee ja haavoittuu. Ihmiset joutuvat elämään tappavien droonien, ohjusten ja ohjattavien pommien hyökkäysten alla. Olosuhteet ovat järkyttävät, mutta niiden keskellä on hengellistä herätystä. Toivoa on, sillä Jumalalle mikään ei ole mahdotonta.

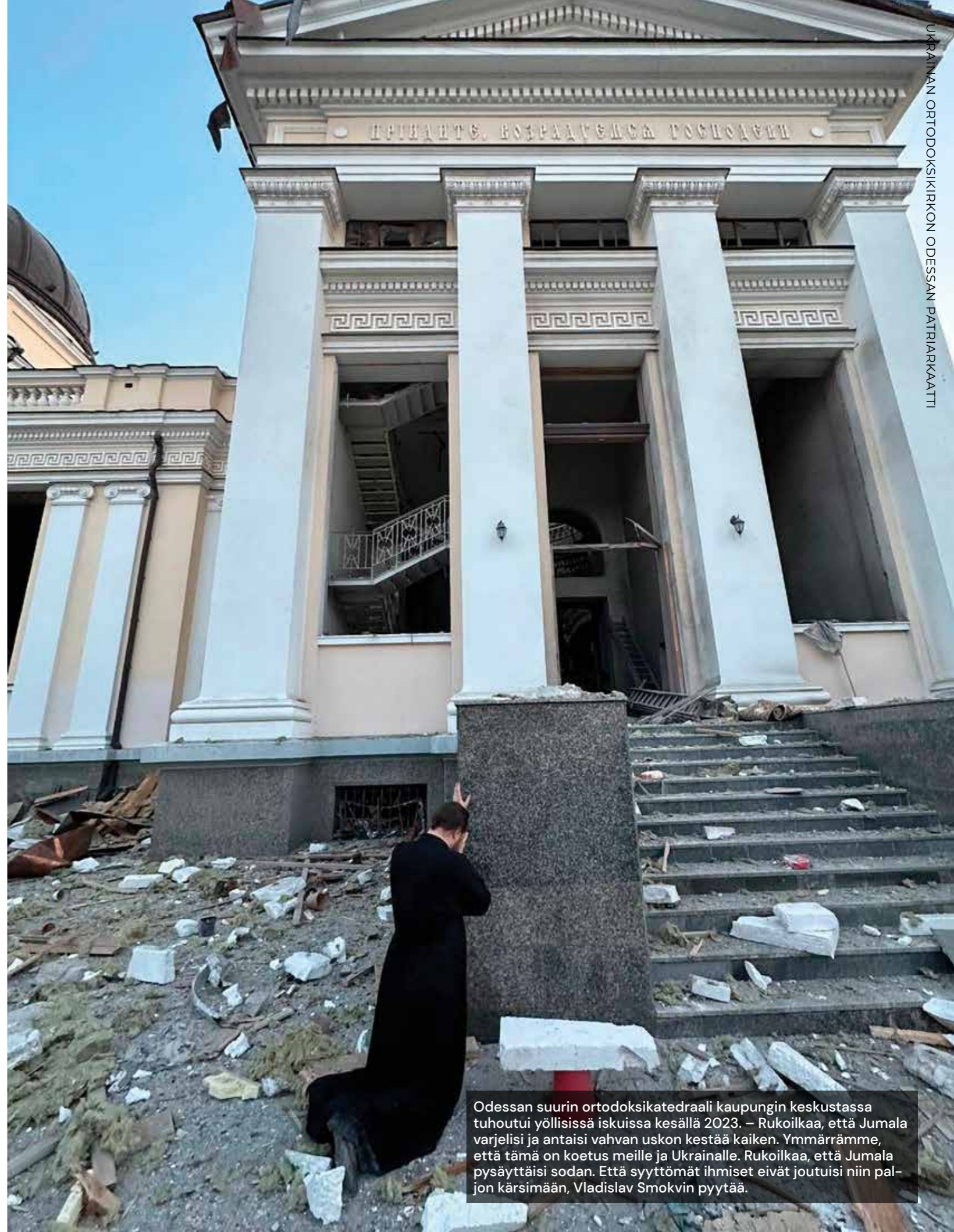
VLADISLAV SMOKVIN

VLADISLAV SMOKVIN

Vammais- ja avustustyöntekijä ja Odessan luterilaisen seurakunnan diakoni Vladislav Smokvin on tehnyt avustusmatkoja miehityksestä vapautettuihin kyliin, jotka ovat kärsineet sodasta suunnattomasti. – Ihmiset odottavat kovasti, että sota loppuisi ja he voisivat rakentaa talonsa uudelleen. Tosin monilla ei ole enää ollenkaan taloa, sillä ne ovat raunioina. Ja lisäksi alueella on paljon miinoja, joten he eivät voi istuttaa kasvimaita. Näissä kylissä asuu lähinnä vanhoja ihmisiä. Veimme heille apua, keskustelimme heidän kanssaan ja jaoimme kirjallisuutta. Ihmiset tarvitsevat pyykin- ja astianpesuainetta, saippuaa, shampoota ja lääkkeitä. Kaikki olivat oikein kiitollisia, Vladislav Smokvin kertoo. Kuvassa myös Vladislavin vaimo Natasha Smokvina.

Vladislav Smokvin on tutustunut uuden hankkeen myötä järjestöön nimeltä "Meidän tulevaisuutemme". Se kerää eri paikoista monenlaisia tarvikkeita ja auttaa niillä köyhiä, kodittomia, evakkoja, lapsia, vammaisia ihmisiä ja muita tarvitsevia. – He kysyivät, voisimmeko mekin joskus auttaa ihmisiä heidän kanssaan. Vastasin, että kyllä voimme, mutta haluamme myös kertoa ihmisille evankeliumia ja jakaa kristillistä kirjallisuutta. Kaikki suostuivat, Vladislav Smokvin kertoo. Kuvassa hän kuljettaa tarvitseville tuoreita appelsiineja ja muita hedelmiä, vierellään hyväntekeväisyysjärjestön johtaja Ljudmila Mihailovna.

UKRAINAN ORTODOKSIKIRKON ODESSAN PATRIARKAATTI

Odessan suurin ortodoksikatedraali kaupungin keskustassa tuhoutui yöllisissä iskuissa kesällä 2023. – Rukoilkaa, että Jumala varjeli ja antaisi vahvan uskon kestää kaiken. Ymmärrämme, että tämä on koetus meille ja Ukrainalle. Rukoilkaa, että Jumala pysäyttäisi sodan. Että syyttömät ihmiset eivät joutuisi niin paljon kärsimään, Vladislav Smokvin pyytää.

LEONID VASSERMAN

LEONID VASSERMAN

VLADISLAV SMOKVIN

Odessassa järjestettiin joulujuhla vammaisten lasten sisäoppilaitoksessa. Juhla pidettiin ensin nuoremmille ja sitten vanhemmille lapsille. Tilaisuuksissa jaettiin paljon lahjoja, kirjoja ja lastenraamattuja. – Kaikki tulivat Jumalan armon koskettamiksi, järjestäjät iloitsivat.

– Ajan sotilaspastorin roolissa säännöllisesti rintamalle ja sen lähialueille viemään hyvää sanomaa ja humanitaarista apua sotilaillemme sekä eniten sodasta kärsineiden alueiden asukkaille. Loppuvuodesta tein kaksi matkaa itään, joiden aikana palvelimme sotilaita ja kirkkoja, jotka sijaitsevat lähellä rintamaa ja jatkavat toimintaansa äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa. Näiden matkojen aikana yli 500 henkilöä sai humanitaarista apua, elintarvikkeita ja hygieniavälineitä, pastori Leonid Vasserman kertoo (kuvassa oikealla). Hän on Jews for Jesus -juutalaislähetyskeskuksen Odessan työn johtaja.

Lue Vladislav Smokvinin haastattelu
Seurakuntalaisesta oheisen
QR-koodin kautta.

VLADISLAV SMOKVIN

– Jatkakaa rukousta sen puolesta, että sota Ukrainassa loppuisi mahdollisimman nopeasti. Se on koko maamme tärkein rukouspyyntö. Rukoilkaa myös työtovereidemme puolesta Odessassa sekä hengellisen ja henkisen hyvinvointimme puolesta. Pyytäkää meille rohkaisua ja voimaa Herralta. Ja rukoilkaa tietysti myös kasvua nuorisotyöllemme, tulevien juhlanjumalanpalvelusten ja muiden evankelioivien tilaisuuksien ja sotilaspastorin työn puolesta, Leonid Vasserman pyytää. Kuvassa vasemmalla Odessan luterilaisen seurakunnan uusi pastori Valeri Verba ja oikealla Vladislav Smokvin.

Tiukassa paikassa auttaa yhteistoiminta ja rukous

Kylväjässä hallitusvastuuta pitkään kantanut Martti Leinonen ei millään haluaisi olla haastateltavana. Mieluiten hän käyttää monia lahjojaan taustalla.

Yhden elämänsä vaikeimmista tilanteista **Martti Leinonen** koki vuonna 1978 Lapissa, itärajan tuntumassa, eksytyään vaelluskaverinsa kanssa lumimyrskyssä. Kolme vuorokautta miehet tarpoivat lumessa.

Jo silloin tulivat esiin ominaisuudet, joilla Martti on palvellut myös kristillistä järjestökenttää: johtoroolin ottaminen tiukassa paikassa, periksiantamattomuus, yhteistoiminta ja rukous.

Martin rippikoulu kului jätkänshakkia pelaten. Papin esittämä kysymys, mikä on kallein asia elämässä, tuntui hölmöltä, sillä eihän se ole rahalla mitattavissa.

Papin vastaus Jeesuksen sisäisestä tuntemisesta nousi mieleen viisi vuotta myöhemmin Kostamuksen rakennustyömaan kosteiden juhlien jälkeen.

– Kysymys pysäytti minut uudelleen: onko tämä minun elämäni kallein asia?

Palattuaan opiskelemaan Ouluun hän meni mukaan Opiskelija- ja koululaislähetysten (OPKO) toimintaan. Siellä usko selveni henkilökohtaiseksi.

Konsulttina järistyksen jälkeen

Kylväjä tuli Leinoselle tutuksi, kun järjestön kantaisät **Per Wallendorff**, **Juhani Lindgren** ja **Olavi Peltola** kävivät Oulussa opiskelijoiden vieraina. Martti oppi arvostamaan erityisesti Lindgrenin vaatimattomuutta. Leinosen toimiessa myöhemmin OPKO:n liittohallituksen puheenjohtajana, Lindgren oli hänelle tärkeänä tukena. Opiskeluaikojen ystäväistä yli kymmenen lähti lähetystyöhön eri järjestöjen kautta. Oma paikka lähetystyössä löytyi lähettäjänä.

Vuosituhanen taitteessa Juhani Lindgren pyysi Leinosta auttamaan Etu-Aasian maanjäristyksen avustus- ja jälleenrakennusprojektissa. Vaikka aktiivinen jakso kesti vain muutaman kuukauden, Leinosen sopimusjuridiikan tuntemus osoittautui kullan arvoiseksi. Ison osan työurastaan hän teki eri tehtävissä Nesteellä. Rakennusalan diplo-

mi-insinööri pääsi rakentamaan teitä ja myymään bitumia Suomen lisäksi Pohjoismaihin, Baltiaan ja Itänaapuriin.

Käyntikortti Putinilta

Pietarissa tienrakennusprojekteista sopiminen onnistui ilman yhteistä kieltä ammattitaidon ja luottamuksen varassa. Pietarin silloisen apulaiskaupunginjohtajan **Vladimir Putinin** pakeille ei tarvinnut mennä. Muistoksi jäi käyntikortti.

Myös tutkimus kiinnosti analyttisesti orientoitunutta miestä. Suunnitelmat väitöskirjan tekemisestä brittiyliopistossa olivat pitkällä, mutta eivät lopulta toteutuneet. Kun Leinonen joutui tilanteeseen, jossa hänen edellytettiin rikkovan asiakkaiden luottamuksen, ainoaksi vaihtoehdoksi jäi irtisanoutuminen.

– Kaikki ei ole kaupan, varsinkaan moraaliksi.

Seuraavaksi hänet pyydettiin Nesteen logistiikan kehittämistehtäviin, jotka veivät vuoden komennukselle Kanadaan. Suomeen palattuaan Leinonen perusti oman yrityksen, jossa logistiikan kehittäminen erityisesti ohjelmistojen kautta ja erilaiset rakennusalan projektit ovat työllistäneet miestä.

– Työelämässä tarvitaan taitoa soveltaa opiskeltua tietoa. Näiden lisäksi tarvitaan tahtoa käyttää osaaminen organisaation hyväksi. Kunnian saa Jumala, en minä itse, diplomi-insinööri kuvaa ajatteluaan.

1+1 voi olla paljon

Vapaaehtoistehtävien ja talkooprojektien lisäksi Martti Leinonen on palvellut järjestöjä ja yhteisöjä kantamalla vastuuta niiden hallituksissa.

– Kasvoihin kyläyhteisössä naapuriavun antamiseen ja yhteistoimintaan. Olen halunnut antaa takaisin mitä itse olen saanut ja mahdollistaa uusille sukupolville kasvupaikan. Oma roolini on mahdollistaa muiden työtä. Matematiikassa yksi plus yksi on tiukasti kaksi, mutta

MARTTI LEINONEN

– Taivaan linnut tarvitsevat ravinnon Taivaan Isältä kuten mekin, tuumaa Martti Leinonen Espoossa sijaitsevan kotinsa lintulaudan äärellä.

kumppanuudessa ja yhteistyössä lopputulos voi olla enemmän kuin osiensa summa. Valitettavasti se voi joskus olla myös vähemmän, Leinonen toteaa.

Vaikka hän otti selviytymistaisteluksi muutuneella Lapin vaelluksella reitin avaajan roolin, ei hän olisi selvinnyt ilman perässä kulkenutta ystävää. Tämä nosti umpihankeen kompastuneen miehen repusta aina ylös. Leinosen periksiantamattomuus viedä tehtävä loppuun ja valmius taistella oikeana pitämiensä asioiden puolesta virittyvät haastavissa tilanteissa huippuunsa. Toisaalta ne ovat pitäneet pienellä paikalla.

– Minun tehtäväni ei ole ajaa omaa asiaani, vaan palvella.

Järjestö ei ole tärkein

Kylväjän ensimmäinen puheenjohtaja Per Wallendorff painotti, että Kylväjä järjestönä ei ole tärkeä. Tärkeää on lähetystyö.

– Tämä on motivoinut minua vuosikymmeniä. Työn tukijoita yhdistää Jeesus, ei ensisijaisesti järjestö. Kylväjää on aina arvosteltu, painetta on tullut eri suunnilta ja taloudelliset haasteet ovat aina olleet osa työtä. Leinonen näkee, että kireän talouden ja uuden johtajan johtoon asettumisen haastavana aikana Kylväjän on tärkeää palata perusasioihin.

Kylväjässä rukous sekä Raamatun lukeminen ja opettaminen ovat aina olleet keskeisiä asioita, samoin kuin maallikkojen keskeinen rooli.

– Näistä on hyvä pitää kiinni.

Sekä henkilökohtaisen että työelämän kriiseissä Martti Leinoselle ovat tulleet tärkeiksi Roomalaiskirjeen 5. luvun jakeet 3–5, joissa Paavali kuvaa ahdistuksen portaita.

– Ne päättyvät kuitenkin toivoon, eikä toivo ole turha!

ETAPIT

1976 uskoontulo

1981 rakennusalan diplomi-insinööri Oulun yliopistosta

1981–2000 eri tehtävissä Nesteellä

1999 konsulttina Kylväjän avustusprojektissa Etu-Aasian maanjäristysalueella

1999–2024 logistiikan kehittämisprojekteja oman yrityksen kautta

2007– Kylväjän hallituksen jäsen

2023– Kylväjän hallituksen puheenjohtaja

Bangladesh

Puoli vuosisataa Jumalan uskollisuutta

Kylväjän lähetystyö Bangladeshissa alkoi yhteyksien etsimisestä syrjittyyn vähemmistöön, oraoneihin. Seurakunta- ja kehitysyhteistyö kantoivat hedelmää, ja sitä tehtiin liki 50 vuotta. Kumppanuus jatkuu edelleen, vaikka kehitysyhteistyö on päättynyt.

Jännitys oli lähes sietämätön. Meneillään oli hallituksen kokous keväällä 1976, ja **Helena Herlevi** kuunteli keskustelua. Hallitus pohti, oliko Jumalan tahto, että Kylväjä aloittaisi työn Bangladeshissa ja lähettäisi sinne tämän nuoren sosionomin.

Kaukainen muslimimaa oli jo pitkään polteltu Helena Herlevin sydämellä. Hän tiesi, että sinne oli mentävä. Hallitus äänesti, ja Helena päätettiin lähettää.

Naogaonin syrjäiseen kaupunkiin lopulta saapuessaan häntä odotti vaatimaton talo, jossa pioneerityö alkoi lattoita jynsäämällä. Kotipaikaksi valikoitui maan luoteisosaa, sillä siellä asui vähemmistökansa oraonit, animismia ja hindulaisuutta harjoittava noin viiden miljoonan ihmisen kansanryhmä. Bangladeshissa oraoneita asui alle 100 000.

Lähetys sihteeri **Juhani Lindgren** oli uudella työalueella vieraillessaan vakuuttunut, että Jumala halusi järjestön työskentelevän juuri tämän ryhmän parissa. Samoin koki myös Helena, kun hän rukoili työnsä puolesta.

Oraoneihin tutustuminen alkoi Intiassa yhdessä lähettiveri **Marja Karvosen** kanssa. Intiassa oraoneilla oli elävä kirkko ja halu tavoittaa naapurimaassa asuvia kansansa jäseniä. Näky evankeliumin kertomisesta tälle

lähes luku- ja kirjoitustaidottomalle syrjitylle ryhmälle alkoi muotoutua.

Matkatoverina santaalilähetys

Bangladeshin 174 miljoonasta asukkaasta 130 miljoonaa on bengalimuslimeita. Heidän joukossaan oraonit ovat pieni vähemmistö. Bangladeshin kristittyjen määrää on vaikea arvioida, mutta usein luvuksi esitetään noin puoli miljoonaa.

Tanskalaiset ja norjalaiset aloittivat työn pääasiassa hinduihin lukeutuvien santaalien parissa nykyisen Bangladeshin alueella vuonna 1900. Tästä lähetyksestä kasvoi luterilainen kirkko, jonka yhteydessä Kylväjä aloitti työnsä. Lähinnä kieleen liittyvistä syistä oraonit halusivat perustaa oman kirkon, jonka nimeksi tuli Evangelical Lutheran Church in Bangladesh (ELCB). Tätä ennen oli perustettu kehitysyhteistyötä varten kansalaisjärjestö Bangladesh Lutheran Mission - Finnish (BLM-F).

Työ sai pahan iskun, kun luotettavana pidetyn asianajajan huomattiin kavaltaneen järjestön varoja. Tekonsa peittämiseksi hän teki rikosilmoituksia lähettejä ja kirkon työntekijää vastaan. Välikrikosta seurasi oikeusjuttuja, joita puitiin 15 vuotta.

Kuvassa kyläyhteisön jäseniä. Aikuiset vasemmalta alkaen: Anjona, Shopnaa, Malaa, Hironbala, Shuboti ja Arooti.

Mutta tästäkin selvittiin, ja yhteiset ponnistelut jatkuivat. Kylväjässä on alusta saakka ajateltu, että käytännön palvelutyöllä on itseisarvo. Vähitellen ennakkoluulot karisivat, ja työtä alettiin arvostaa sekä kylissä että valtion johdossa.

Räsymattoja pakolaisleirissä

Vuonna 1981 **Aili Maria Manninen** luki lehdestä ilmoituksen, että protestanttinen järjestö (HEED) tarjoaa opiskelijaohjelmansa kautta mahdollisuuden tutustua toimintaansa Bangladeshissa.

– Se oli kolmen kuukauden matka. Olin innoissani, kun sain tutustua myös Kylväjän lähettien työhön. Opetin biharipakolaisten leirillä räsymaton tekemistä. Heidän mielestään se oli aika hullua, kun uutta kangasta leikattiin kuteiksi mattoon, Manninen muistelee.

Vierailut Helena Herlevin kanssa oraonkylissä olivat jännittäviä. Mieleen on jäänyt varsinkin käynti Boliharissa, jossa Helena pyysi julistajan puuttuessa autonkuljettajaansa pitämään puheen.

– Siitä alkoi **Samuel Marandin** harjaantuminen evankelistan työhön.

Läheteiltä kysytään usein, miltä tuntui lähteä lähetystyöhön. Aili Maria Mannisen mielestä pitkään palvelleelta voisi ennemmin kysyä, mikä sai hänet lähtemään aina uudestaan.

– Useinhan ensimmäistä kertaa lähtevä on täynnä intoa. Toinen lähtö on kenties vaikein. Kielen ja kulttuurin tunteminen on vasta alussa, mutta paikalliset riesat ja riidat jo tuttuja.

Mannisen mielestä uskollisuus saa jatkamaan niin hyvinä kuin huonoina aikoina. Monessa kaarteessa hän on saanut siihen voimaa Jesajan kirjan kehotuksesta: ”Rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyyttenne”.

– Näinhän se on muussakin elämässä, työssä ja perheessä. Jeesus on kanssamme, tuntuu miltä tahansa.

Manninen huomauttaa, että lähetin taivallukseen kuuluu rikkautta ja raskautta ihan niin kuin muidenkin elämään.

– Meillä on se etuoikeus, että esirukoilijoita on paljon, se kantaa. Eniten uskollisuutta kysytään esirukoilijalta. Hänellä ei ole sitoumuksia eikä palkkaetuja. Silti monet ovat uskollisia rukouksessa, ja siinä säilyy myös sanaton yhteys lähetin ja lähettäjien välillä.

Anjona on yksi Kylväjän hankkeiden hyödynsaajista.

Kyläläinen Uzirpurissa.

BLM-F:n johtaja
Chondon Soren

Uzirpurin koulun
opettaja

Enemmän hyötyä kuin haittaa

Manninen on aina nojannut siihen, että Jumalalla on valta ja taito johdattaa. Hänen kohdallaan se tarkoitti liki kolmea Bangladeshissa vietettyä vuosikymmentä lähinnä hallinnollisissa tehtävissä.

–Tiesin, että Jumala panee stopin, jos minusta on enemmän haittaa kuin hyötyä.

Kylväjän kehitysyhteistyön päättämiseen Manninen suhtautuu realistisesti.

– Tämä olisi voinut loppua jo paljon aiemmin. 1990-luvun alussa taistelimme oikeudestamme toimia maassa. Saimme paljon lisäaikaa, ja nyt voimme päättää työn hyvässä järjestyksessä. Ja emmehän me tiedä, mitä Bangladeshin tulevaisuus tuo, konkarilähettilänsä sanoo viitaten maan viimeaikaisiin poliittisiin levottomuuksiin.

Kahden maailman tuntija

Aili Maria Manninen oli asunut maassa puoli vuotta, kun parikymppinen **Chondon Soren** aloitti BLM-F:n kirjanpitäjänä. Hän ymmärsi sekä paikalliset olot että länsimaiset vaatimukset raportoinnista ja muiden sääntöjen noudattamisesta.

Chondon ehti tehdä työtä liki 40 suomalaisen lähetin kanssa ja kävi myös kahdesti Suomessa.

Nykyisin hän on kuusikymppinen ja yksi pisimpään järjestöä palvelleista paikallisista. Hän sai vastuulleen ensin talousasiat ja myöhemmin myös hallinnon.

– Chondonilla oli samaan aikaan paljon vastuuta myös kirkon työssä. Hän oli tukipilari, mielestäni tärkeämpi kuin kukaan läheteistä, Aili Maria Manninen muistelee.

Soren kertoi omista muistoistaan suomalaisille työtovereilleen näiden viimeisellä työaluevierailulla marraskuussa. Vaikeimpiin asioihin kuuluvat paikallisten työntekijöiden väärinkäytökset, byrokratian vaivalloisuus ja lähetystyöntekijä **Aatu Gröhnin** vakava liikenneonnettomuus.

Mutta toisaalta:

– BLM-F-järjestöllä on ollut hyvä maine sekä paikallisten hyödynsaajien että viranomaisten silmissä. Pitkäaikainen kanssakäyminen ja yhteistyö on kaatanut monia ennakkoluuloja ja raja-aitoja. Meillä on ollut myös monia muslimi- ja hindutyöntekijöitä, Chondon Soren muistuttaa.

Hän kiittää kaikkia, jotka ovat vuosikymmenten aikana tulleet kantamaan kuormaa heidän kanssaan.

– Olette tehneet koko sydämeštänne työtä Bangladeshin kansan puolesta. Te olette jättäneet tähän maahan pysyvän jäljen.

BLM-F:n työntekijät Uzirpurissa.

Lähetysjohtajan tehtävää hoitava **Janne Aitta** muistuttaa, että yhteys rakkaaksi tulleeseen maahan ja ihmisiin jatkuu, vaikka kehitysyhteistyö päättyy.

– Tuemme BLM-F:n koulutyötä vuoden 2025 loppuun, ja jatkamme ELCB-kirkon tukemista edelleen.

Lähteet:

- Helena Herlevi: *Sarinhelmat savessa. Tie Bangladeshin oraonheimon luo*. Suomen Raamattuopiston Kustannus Oy 1987. Lähetisyhdistys Kylväjän julkaisu.
- *Bangladeshin monet kasvot. 40 kertomusta – 40 vuotta työtä*. Toimittanut Aili Maria Manninen. CoLink Oy 2017. Lähetisyhdistys Kylväjän julkaisu.
- Aili Maria Mannisen työaluevierailun matkaraaportti 2024.
- Ekonomi **Hans Rönnlundin** selvitys Bangladeshin työn strategiaa varten 2023.

Kehitysyhteistyön projektit ja hankkeet Bangladeshissa

- Viisi perheterveystyön projektia 1985–2000 Bangladeshin hallituksen kanssa.
- Kolme ennaltaehkäisevän terveystyön hanketta 2000–2013.
- Kuusi koulu-, asuntola- ja aikuiskoulutusprojektia 1985–2005.
- Community based school and development 2006–2013.

Ulkoministeriön rahoittamia hankkeita vuodesta 1979, joista uusimpina:

- Ruokaturvaa kyläyhteisövoimalla 2019–2021
- Nuorten lisääntymisterveyshanke 2021–2024
- Sosioekonomisen osallistumisen vahvistamishanke 2022–2024

BANGLADESHIN TYÖN VIRSTANPYLVÄITÄ

1976 Ensimmäinen Kylväjän lähetystyöntekijä sosionomi Helena Herlevi saapuu maahan.

1978 Kyläterveystyö Luoteis-Bangladeshissa Chapaissa alkaa tanskalaisen järjestön yhteydessä.

1979 Bangladesh Lutheran Mission – Finnish perustetaan (BLM-F). Chapain kyläterveys-työhön saadaan Suomen ulkoministeriöltä tukea 65 000 markkaa.

1981 Seurakuntaa perustava työ alkaa Sapharin alueella Naogaonin läänissä oraon-vähemmistöryhmän parissa. Ensimmäisellä raamattukurssilla on neljä osallistujaa.

1982 Ensimmäiset 18 oraonia kastetaan Sapharissa.

1985 Terveystyön projekti alkaa. Ensimmäinen terveys- ja perhekliniikka avataan Cheragpuriin. Klinikoita rakennettiin kaikkiaan neljä, ja ne luovutettiin myöhemmin valtiolle. Koulutyön projekti alkaa.

1986 Ensimmäinen oraon-evankelista Nilo Tigga aloittaa työn.

1987 Uzirpurin koulu ja asuntola aloittavat toimintansa suomalaisten kummien tuella.

1988 Islamista tulee Bangladeshin valtionuskonto.

1990 Kirkollinen työ järjestetään hallinnollisesti erilliseksi BLM-F:n työstä.

1995 Yläkoulun oppilaiden asuntola Sapharissa aloittaa toimintansa kummien tuella.

1997 Nilo Tigga ja Fulzan Tigga vihitään papeiksi.

2001 Kirkon koulutuskeskus avataan Sapharissa.

2003 Sadrin kielelle käännetty Uusi testamentti julkaistaan.

2004 Oraon-seurakuntien perustama Bangladeshin evankelisluterilainen kirkko (ELCB) itsenäistyy. Kirkolla on 20 jäsen seurakuntaa.

2005 Lasten hengellinen laulukirja julkaistaan.

2008 Poikien asuntola aloittaa toimintansa.

2009 Ensimmäinen oraon-ryhmän jäsen Porimol Khalko suorittaa teologisen tutkinnon ja vihitään papiksi.

2014 Kymmenien kehitysyhteistyöhankkeissa työskentelevien työsuhde päätetään koulujen itsenäistymisen ja kehitysyhteistyötukien leikkausten vuoksi. Hankkeilla oli enimmillään yli sata työntekijää.

2019 Pastori Porimol Khalko jättää kirkon. Kriisin keskellä kirkko toimii neljän evankelistan ja maallikkojen voimin.

2020 Kirkon kriisi laajenee. Sapharin asuntolat lakkautetaan.

2021 Evankelista Shemol Kuzur vihitään papiksi.

2024 Suomen valtion kehitysyhteistyö BLM-F-järjestön kanssa päättyy. Viimeiset hankkeet, nuorten lisääntymisterveyshanke ja sosioekonomisen osallistumisen vahvistaminen, päättyvät vuoden lopussa.

2025 ELCB-kirkossa on 1100 jäsentä. Kirkon tukeminen jatkuu. BLM-F:n toteuttaman koulutyön tukeminen jatkuu vuoden 2025 loppuun.

Työryhmä: Aili Maria Manninen ja Janne Aitta

Gonesh Murmu sai pysyvää pääomaa

Bangladeshissa 12 vuotta BLM-F:ssä kehitysyhteistyötä tehnyt Gonesh Murmu uskoo pysyvään muutokseen, vaikka Suomen ulkoministeriön tukemat Kylväjän hankkeet ovat loppuneet.

Gonesh Murmu pitää johtotähteenään luottamusta ihmisen ja yhteisön omiin voimavaroihin.

Vammaiset lapset ovat aina olleet **Gonesh Murmun** sydämen asia. Hän on pitänyt heidänkin asiaansa aina silmällä niiden 12 vuoden ajan, jotka hän on työskennellyt BLM-F-järjestössä. Se on kansalaisjärjestö, joka perustettiin Kylväjän aloittamaa kehitysyhteistyötä varten.

– Vammaiselle lapselle ei pidä antaa pyörätuolia, jos vain jokin toinen tapa liikkua on mahdollinen! Murmu sanoo.

Kaikki muu pitää yrittää ensin, kuten kuntoutus, vaikka se olisi kuinka vaivalloista. Tällä on saatu Goneshin viimeisissäkin hankkeissa, sosioekonomisen osallistumisen vahvistamishankkeissa, aikaisiksi rohkaisevia tuloksia.

Samaa periaatetta Gonesh Murmu on halunnut vahvistaa kaikessa työssään bangladeshilaisten olosuhteiden parantamiseksi.

Hän ehti olla mukana kolmessa kehitysyhteistyöhankkeessa, ja mieli on työn loppumisen vuoksi haikea. Paikallisen rahoituksen saaminen ja työn jatkaminen itsenäisesti paikallisin voimin ei sujunut niin kuin Suomessa toivottiin.

Ilo siitä, mitä on saatu aikaan, on kuitenkin hyvä nostaa päällimmäiseksi, ja Murmulla onkin ilonaiheista valmiina luettelo.

Kerjuulta töihin

Lista on pitkä. Haavoittuvassa asemassa olevat naiset ovat perustaneet lukuisia säästöryhmiä päivittäisen ravinnon turvaamiseksi. Ruokaturvaa on parannettu myös viljelyä tehostamalla.

Terveyskasvatus, ravitsemustietous sekä lääkkeiden saatavuuden parantuminen ovat vähentäneet monia tartuntatauteja ja aliravitsemuksesta aiheutuvia ongelmia.

Asenteet naisia kohtaan ovat parantuneet ja naisten mahdollisuudet osallistua päätöksentekoon ovat parantuneet. Perheiden toimeentulo on kohentunut ammatillisen ja yrittäjyyskoulutuksen avulla.

Monet vammaiset ovat voineet lopettaa kerjäämisen saatuaan tukea pienimuotoisen liiketoiminnan aloittamiseen. Esimerkiksi vammaisia naisia on koulutettu kasvattamaan vuohia ja muita karjaeläimiä. Myös asenteet vammaisuutta kohtaan ovat tervehtyneet.

Kaikkea tätä on hankkeissa myös opittu arvioimaan, ja arvioista on opittu tekemään vaativia raportteja.

Stipendejä oppimishaluisille

Gonesh Murmu iloitsee myös köyhien perheiden lahjakkaille nuorille osoitetuista stipendeistä. Monet niiden saajista palvelevat nyt yhteiskuntaa tärkeissä tehtävissä. Lapsikuolleisuus on vähentynyt, ja terveydenhuolto on parantunut monilla alueilla pysyvästi. Koulutus ja yhteistyö paikallisten viranomaisten kanssa on siis tuottanut kestävästä muutoksesta, Gonesh Murmu iloitsee.

Myös Murmulle itselleen yhteistyön vuodet Kylväjän kanssa ovat rakentaneet pysyvää pääomaa. Hän on oppinut johtamista, projektin hallintaa ja ihmisten motivoimista muutokseen.

Tärkeää on ollut myös oppia ajattelemaan kaikkea tekemistä yhteisön rakentamisen näkökulmasta. Tässä on keskeistä tehdä tilaa ihmisten omille voimavaroille, aloitteellisuudella ja vastuun kantamiselle.

Gonesh Murmu muistuttaa, että pyörätuoli tulee antaa ja riisi keittää vain sille, jonka kohdalla mikään muu ei ole mahdollista.

Miten tulit uskoon?

Olen pienestä pitäen kuullut Jumalasta ja tiennyt Hänen olevan olemassa. En kuitenkaan lapsena tuntenut Häntä enkä Hänen rakkauttaan. Kun kärsin yksinäisyydestä, mummini sanoi, että hän rukoilee minulle ystäviä. Minua kummeksutti moinen – miten Jumala voisi vaikuttaa tilanteeseeni ja kiinnostaisiko se muka Häntä?

Olen lähetyslapsi, ja kävin Dhakassa kansainvälisen seurakunnan nuorteniloissa. Ollessani 12-vuotias illan puhuja kysyi onko paikalla joku, joka haluaisi antaa koko elämänsä Jumalalle ja sanoa: "Olen Sinun." Ymmärsin, että Jumala kutsui minua henkilökohtaisesti. Sain ottaa Hänen kutsunsa vastaan ja tulla Hänen lapsekseen. Aloin ensimmäistä kertaa lukea Raamattua suurella innolla. Jeesuksen persoona teki minuun vaikutuksen. Jumalan suunnitelmat, joista puhutaan Efesolaiskirjeen ensimmäisessä luvussa, saivat tulla kohdallani todeksi.

Mirjam, lähetystyöntekijäkoulutettava

Minulla on ollut aina lapsenusko. Olin koulukiusattu, ja tämän vuoksi jännitin kaikkea esiintymistä. Rippikoulun omaisten päivässä tehtävänäni oli lukea raamatunkohta. Jännitin sitä kovasti. Vuoroa odottaessani rukoilin, että Jumala antaisi minulle rauhan ja poistaisi jännityksen. Näin tapahtui. Tämä vahvisti uskoani.

Keväällä 2009 rukoilin, että Jumala käyttäisi minua. Sisimmässäni koin, että Jumala kutsui minua rinnalla kulkijaksi. Näin myös tapahtui. Olin naiivi, enkä osannut asettaa rajoja ajoissa. Uuvuin, koska en kyennyt pitämään huolta jaksamisestani.

Elämäni vaikeimpaan aikaan marraskuussa 2009 osallistuin puolisoni kanssa New Wine -liikkeen johtajuusretiriittiin Päiväkummussa Orivedellä. Emme voineet arvata, että päivät muuttaisivat elämämme suunnan. Yksi retiriitin ohjaajista esitti rukoushetkessä meille muutaman kysymyksen, joiden kautta meille tuli hyvin selväksi, että Jumala oli nähnyt kaiken. Hän oli ollut kaikissa tilanteissa läsnä. Uudistuin tämän kokemuksen myötä, tai ehkä paremmin sanottuna Jeesus ennallisti minut.

Tanja, verkostojohtaja

O n vaikea sanoa, milloin tulin uskoon. Synnyin kristilliseen perheeseen ja kasvoin pyhäkoulua käyden. Isoäitini opetti säännöllisesti evankeliumia naapuruston lapsille, ja koska asuimme hänen luonaan osallistuin jokaiseen kokoukseen.

Kuusivuotiaana tunsin, että sanoma parannuksen tekemisestä osui, varsinkin kun olin käyttäytynyt huonosti koulussa. Niinpä eräänä iltana ennen nukkumaanmenoa pyysin isoäitiä rukoilemaan kanssani. Rukoilimme yksinkertaisesti kääntymistä Jeesuksen puoleen.

Teini-iässä olin järkyttynyt siitä, että muut ikäiseni nuoret hylkäsivät Jumalan niin avoimesti. Jonkin aikaa olin hyvin ujo enkä uskaltanut näyttää uskoani julkisesti. Kävin kuitenkin säännöllisesti kirkossa ja luin Raamattua.

17-vuotiaana Jumala kohtasi minut radikaalisti nuorisokonferenssissa. Se oli kuin Apostolien teoissa (1:8): "...te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällemme, ja te tulette olemaan minun todistajiani Jerusalemissa ja koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin asti." Enää en pelännyt olla avoimesti se, joksi Jumala oli minut kutsunut. Tämä tie on vienyt minut lähetystyöntekijänä kauas kotoa maan ääriin asti.

Itä-Aasian pioneerityöntekijä

Yhdeksänvuotiaana huomasin kerhohuoneiston ovesa pyhäkoulun kutsulapun. Halusin tietää, mitä siellä tehdään ja lähdin rohkeasti katsomaan. Pidin pyhäkoulusta niin paljon, että aloin käydä siellä joka pyhä, ja kutsuin ystäviänikin mukaan. Elämäni alkoi muuttua, esimerkiksi koulumenestys parani. Tein tilii menneisyyteni kanssa ja yritin pyytää anteeksi niiltä, joita olin loukannut.

Sain kohdata Vapahtajan oman kotitaloni alakerran päiväkerhohuoneistossa uskollisten Jumalan palvelijoiden Aunen ja Tuulan pitämässä pyhäkoulussa. Raamatunkertomukset ja laulut Jeesuksesta herättivät minussa uskon ja ojentautumisen Jumalan sanan mukaiseen elämään. Vapahtajan kohtaaminen vaikutti minussa tahtomista ja tekemistä, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi (Fil. 2:13).

Vuosien kuluessa luin lisää Raamattua ja kävin rippikoulun. Tappasin syvästi uskovia ja Jeesusta rakastavia ihmisiä. Luottamukseni Jumalan hyvyyteen vahvistui. Tunnistin ja tunnustin syntejäni. Tämä prosessi jatkuu vielä. Taustalla ovat varmasti vaikuttaneet uskovien sukulaistätien rukoukset.

Anitta, Itä-Siperian työntekijä

Mongolian kristityille Jeesus on henkivaltojen voittaja

Zuunmodissa työskentelevät Ella ja Janne Henriksson näkevät ympärillään evankeliumin voiman ja paljon lampaista.

Mongolialaisten kristittyjen on helppo ymmärtää Jeesuksen vertauksia, jotka liittyvät lampaisiin. ”Joo-o, juuri tuommoisihan lampaat ovat ja noin ne käyttäytyvät!”

Myös Mongoliassa työskentelevät **Ella** ja **Janne Henriksson** ovat kotiseudullaan Zuunmodissa oppineet uusia asioita sorkkajaloista. Pääkaupunki Ulaanbaatar on modernisoitunut nopeasti, mutta paimentolaisuus on maassa edelleen merkittävä elinkeino.

Lampaiden ja vuohien erottaminen toisistaan viimeisen tuomion vertauskuvana on mongolialaisille helpotajainen. Laitumella lampaista ja vuohia paimennetaan samassa laumassa, mutta ennen keritsemistä ne erotetaan. Vuohen karva päättyy erilaiseen käyttöön kuin lampaan villa.

Mongolian pääuskonto on tiibetinbuddhalaisuus, johon liittyy paljon paikallista shamaaniperinnettä. Hengellisissä lauluissa tuodaan paljon esiin sitä, että Jeesus on kuningas ja ihmisten vapauttaja, Ella Henriksson kertoo.

Usko tunnustetaan äänekkäästi

Henrikssonit tekevät Zuunmodissa seurakuntaa synnyttävää työtä yhteistyössä Mongolian evankelis-luterilaisen kirkon kanssa. He myös tukevat paikallisia seurakuntia lähetysnäyn ylläpitämisessä ja toimivat yhteyshenkilöinä Suomen suuntaan. Seurakuntatyön lisäksi Janne Henriksson on mukana Kylväjän paikallisen yhteistyökumppanin kehitysyhteistyöhankkeiden monitoroinnissa.

Mongolian seurakunnissa uskontunnustus lausutaan päättäväisesti ja kovaan ääneen.

– Buddhalaisuuteen ja shamanismiin liittyy vahvasti henkien lepyttäminen. Moni elää henkien pelossa. Täällä kristittyjä puhuttelee, että Jeesus on kuningasten Kuningas, hän on henkivaltojen yläpuolella. Jumala on kaikkivaltias.

Ellan ja Jannen asemapaikka on noin noin 15 000 asukkaan Zuunmod. Sinne on Ulaanbaatarista matkaa noin 50 kilometriä, minkä taittamiseen autolla on syytä varata kaksi tai kolmekin tuntia kovien ruuhkien takia. Zuunmodissa on keskuslämmitettyjä kerros- ja rivitaloja, mutta osa kaupunkilaisista asuu jurtissa tai pienissä tiilitaloissa, joita lämmitetään kamiinoilla.

Perheen ainoat kristityt

Kristittyjä on mongolialaisista vain pari prosenttia. Heistä **Odval** ja **Galtmaa** ovat olleet Zuunmodin seurakunnan jäseniä jo monta vuotta. Molemmat naiset ovat perheensä ainoita kristittyjä. Monesti koko perhe kääntyy kristityksi yhdessä, mutta ei suinkaan aina.

Odval osallistui norjalaisen lähetysjärjestön kehitysyhteistyöhankkeeseen, joka tarjosi naisille koulutusta muun muassa käsitöissä. Sen jälkeen hän hakeutui kirkkoon ja raamattupiiriin.

Odval nähdään monesti johtamassa jumalanpalvelusta. Mongolian luterilaisessa kirkossa tämä on seurakunnan vapaaehtoisten tehtävä.

Pastori pitää saarnan ja jakaa ehtoollisen.

Galtmaa käy kirkossa säännöllisesti, mutta joskus hänellä saattaa olla sunnuntainakin töitä. Hän työskentelee siivoojana useassakin paikassa, mutta rahaa on silti niukasti. Odvalin perheen toimeentulo on parempi, sillä hän pitää Zuunmodissa omaa liikettä.

”Jeesus antaa taivaalliset rikkaudet”

Sekä Odval että Galtmaa pitivät hiljattain seurakunnassa todistuspuheenvuoron, jonka paikka on jumalanpalveluksen loppupuolella. Henrikssonit ovat iloinneet molempien naisten elävästä uskosta ja rohkeudesta.

Odval kertoi, että hän keskittyi ennen paljon enemmän rahaan. Kun hän luki Raamattua, hän ymmärsi, että ei raha häntä pelasta, vaan Jeesus. Hän antaa ilon, rauhan ja taivaalliset rikkaudet.

Myös Galtmaan kertoi avoimesti elämästään ja kristityksi kääntymisestä. Mennessään ensimmäisen kerran kirkkoon, hän koki, että hänen päälleen laskeutui valkoinen valo. Tämän jälkeen hän poisti talostaan kaikki buddhalaisuuteen liittyvät tavarat ja uhriesineet.

– Galtmaa kokee voimakkaasti, että Jeesus on läsnä, Ella Henriksson kertoo.

Odval ja Galtmaa esiintyvät jutussa peitenimillä. Kristittyjä ei Mongoliassa vainota, mutta työnantajan tai perheenjäsenten asenteet kristinuskoa tai kristittyjä kohtaan voivat olla kielteisiä.

– Olemme oppineet paljon paikallisilta kristityiltä. Vastavirtaan kulkeminen ei ole helppoa, mutta Jumala antaa siihen voiman ja kestävyden, Henrikssonit sanovat.

Vastavirtaan kulkeminen ei ole helppoa, mutta Jumala antaa siihen voiman ja kestävyden.

Pastori Sainaa toimittamassa kastetta Säin medee –seurakunnan kesäleirillä. Seurakunnan nuori toimii pastorin apulaisena ja pitää hänelle sateenvarjoa aurinkosuojana.

Iloinen kokoontuminen Ulaanbaatarissa vuonna 2001. Kuvassa vasemmalta Mongolian työntekijä Mika Laiho, Murun ja Hishgee. Mongolian työntekijän Outi Särkelän vasemmalla puolella Ooganbair ja oikealla puolella Sainaa. Keskimmäisen henkilön nimi ei ole jäänyt talteen.

– Kokoonnuimme Sainaan ja Hishgeen kotiin juhlimaan Mikan ensimmäisen työkauden loppumista ja Suomeen paluuta. Hauskaa on, että kuvassa on lähes koko silloinen Sain Medeen seurakunta eli kaikki alkuaikojen vastuunkantajat, Outi Särkelä muistelee.

Sainaa toimii seurakunnan pastorina ja Hishgee monissa muissa tehtävissä. Kylväjän ja norjalaisen NLM-järjestön työn vaikutuksesta syntyneet seurakunnat muodostivat vuonna 2017 Mongolian evankelis-luterilaisen kirkon, johon kuuluu nykyisin satoja jäseniä.

Mika työskenteli Mongoliassa vuosina 1998–2019 ja Outi 2001–2004.

Uusi viini lasketaan uusiin leileihin.

Muista Kylväjä-Areena
27.3. klo 10

Onko nuorten parissa herätys?

Nuorten kiinnostus kristinuskoa kohtaan on lisääntynyt. Esimerkiksi rippikoulutyössä muutos on ollut nopeaa ja merkittävää. Rohkeimmat kyselevät, onko käsillä pitkistä aikaa nuorisoherätys.

Olen varovainen puhumaan herätyksistä. Pelkään, että ennen kuin se kunnolla edes ehtii käyntiin, herätyksiä metsästävätkä uskovaiset tukahduttavat orastavat alut omalla intoilullaan.

Kuitenkin ilmapiiri on hengellisille asioille nyt vastaanottavaisempi kuin koskaan omana aikanani. Erityisesti tämän päivän nuorisokulttuurissa on helpompi tunnustautua kristityksi kuin vielä viitisen vuotta sitten. Ristin kantaminen voi olla jopa cool.

Tämä on kuitenkin eri asia kuin herätys. Herätys tarkoittaa, että suuri joukko ihmisiä katuu syntejään ja kääntyy Jeesuksen puoleen. Emme ehkä vielä elä Suomessa herätyksen keskellä, mutta elämme olosuhteissa, jossa herätys on mahdollinen. Maaperä on valmis. Ehkä voisi sanoa maailmankuulua saarnamiestä siteeraten, että sataa on paljon, mutta sadonkorjajia vähän.

Kristuspäivä merkkipaaluna

Minua inspiroi ja motivoi näky herätyksen neljästä aallosta. Näky, jota ei onneksi voi laittaa kenenkään yksittäisen ihmisen nimiin, muotoutui noin viisitoista vuotta sitten ensimmäisen ja toisen valtakunnallisen Kristuspäivän välillä.

Näyn ytimessä on herätys, joka toteutuu nyky-Suomessa neljän askeleen kautta. Nuo askelet ovat kristittyjen yhteinen rukous, uusien seurakuntien ja yhteisöjen istuttaminen, maamme uudelleenevankelioiminen ja maailmanlähetys.

Jokainen herätysten historiaa tutkiva huomaa, että herätykset eivät synny tyhjästä. Niiden taustalla on aina rukoustyö. Joskus se näyttää ulkoisesti vaatimattomalta, mutta kyse on aina hengellisestä voimallisesta työstä.

Herätys alkaa siitä, että kristityt kokoontuvat yhteen rukoilemaan. Kristuspäivä kokosi vuonna 2008 Turkuun kristittyjä yli kirkkokuntarajojen rukoilemaan maamme puolesta. Tätä voi pitää yhtenä merkkipaaluna.

Ehjiä astioita tarvitaan

Näyn toinen aalto on uusien seurakuntien ja yhteisöjen istuttaminen. Vapaissa suunnissa on luontevaa puhua seurakuntien istutuksesta, mutta luterilaisessa kirkossa ollaan tarkkoja termeistä. Siksi esimerkiksi Hengen uudistuksen Spirit-yhteisöverkostossa puhumme yhteisöistä.

Toisaalta kun itse olin mukana perustamassa nuorille aikuisille Turkuun opiskelijayhteisöä, siitä muodostui näiden nuorten ensisijainen seurakuntayhteys.

Uusia yhteisöjä tarvitaan, koska uusi viini lasketaan uusiin leileihin. Jumala kyllä tahtoo lähettää herätyksen sateet erityisesti nuoren sukupolven kautta, mutta hän ei halua tuon sateen valuvan maahan. Siksi tarvitaan ehjiä astioita – terveitä ja opetuslapseuttavia seurakuntia ja yhteisöjä – joissa uskoon tulleet voivat kasvaa Jeesuksen opetuslapsina.

Nyt olemme siirtymässä tai siirtyneet näyn kolmannen vaiheeseen. Samalla kun rukoustyö ja yhteisöjen rakentaminen ja istuttaminen yhä jatkuu, olemme tulleet Suomen uudelleenevankelioinnin aikaan.

Z-sukupolvi evankeloi länsimaat

Vielä kymmenen vuotta sitten ajatus suomalaisten evankelioinnista kuului vain herätyskristillisen vähemmistön agendalle. Nyt kirkon valtavirrassa on nähty tarve sille, että tavallisten suomalaisten on saatava kuulla evankeliumi.

Samalla nuorten parissa on uudenlaista häpeilemättömyyttä evankeliumin edessä. Siinä missä minun ikäisilleni milleniaaleille on vaivaannuttavaa kertoa uskosta toisille, on nykynuorissa yhä enemmän niitä, jotka on varustettu evankelistan kutsumuksella ja lahjalla. Jumala varustaa z-sukupolven tärkeää tehtävää varten: Suomen ja koko läntisen maailman uudelleenevankeliointiin.

Näky ei pääty kuitenkaan evankeliointiin, vaan sitä seuraa vielä neljäs aalto, jonka mukana Suomesta lähtee lukuisia uusia lähetystyöntekijöitä. Lähetystyön tarve ei kuitenkaan enää rajaudu vain kolmanteen maailmaan, vaan myös länsimaat tarvitsevat lähettejä. Tämä aalto on lähetysjärjestöjen näkökulmista kaikkein tärkein ja olennaisin.

Mikä on toisin? Ilosanomaa jalkapallolla

Perinteisessä lähetysmallissa tiettyyn kirkkokuntaan sitoutunut lähetysjärjestö lähettää lähetystyöntekijän lähettäjiin ja seurakuntien kannatuksen varassa tekemään täysipäiväistä lähetystyötä.

Monet tämän päivän nuoret lähetystyöntekijät näkevät tilanteen toisin. Lähetystyön tätä päivää on lähteä Jumalan kutsusta toiseen maahan maalliseen ammattiin ja samalla toteuttaa lähetystyöntekijän kutsua. Globaaleilla työmarkkinoilla lähetystyöntekijän kutsun saanut ei enää tarvitse raskasta hengellisen järjestön organisaatiota ja sen mukanaan tuomaa byrokratiaa lähteäkseen kutsumuksensa perässä ulkomaille.

Tutustuin Turussa tänne muuttaneeseen eteläafrikkalaiseen **Darren Smithiin**, joka tuli Suomeen ammattijalkapalloilijaksi. Hän levitti ilosanomaa Jeesuksesta monien turkulaisten parissa.

Smith puhui seurakuntien tilaisuuksissa ja nuorteniloissa, vietti aikaa turkulaisten lasten kanssa ja muistutti, että usko Jeesukseen on jalkapalloakin tärkeämpää. Sain seurata tätä modernia lähetystyötä läheltä, koska oma 12-vuotias poikani kuului Darrenin vaikutuspiiriin. Hänen vaikutuksensa poikani hengelliseen kasvuun on ollut suuri.

Miten kirkko, lähetysjärjestöt ja Kylväjä niiden joukossa on valmis ottamaan vastaan uuden lähettisukupolven mukanaan tuomat mahdollisuudet?

MATTI HERNESAHO

Kirjoittaja on turkulainen perheenisä, opiskelijapastori, Mission European julistaja ja Hengen uudistus kirkossamme -yhdistyksen puheenjohtaja

Ihmettä kerrakseen

On ollut ihmeellistä seurata, miten olemme aina juuri ajallaan saaneet riittävästi rahavaroja, jotta olemme selvinneet.

Monin tavoin haasteellinen vuosi 2024 oli myös taloudellisesti todella vaikea. Useaan otteeseen maksuvalmius oli hyvin alhainen, ja edellisenä vuonna otettu laina tililimiitin muodossa meinasi sekin loppua. Vuoden aikana jouduimme tekemään leikkauksia, sopeuttamaan toimintaamme sekä myymään omaisuuttamme.

Näistä toimista huolimatta emme olisi selvinneet ilman teidän tukeanne. On ollut ihmeellistä seurata, miten aina juuri ajallaan olemme saaneet riittävästi rahavaroja, jotta olemme selvinneet velvollisuuksistamme. Ja kaikkien haasteidenkin keskellä ydintoimintamme tavoittamattomien tavoittamiseksi on voinut jatkua ja kantanut hedelmää.

On ollut ilo kuulla työalueiltamme uutisia siitä, kuinka evankeliumi tavoittaa ihmisiä. Sydämellinen kiitos teille kaikille, että olette mahdollistaneet tämän niin rukouksin kuin taloudellisesti!

Vuoden vaihteessa rahavaramme olivat hieman suuremmat kuin

vuotta aikaisemmin. Olimme silti edelleen miinuksella, ja varoja oli pitkäaikaiseen keskiarvoon nähden merkittävästi vähemmän. Ongelma on ollut jo pidempään, että tuotot eivät vain yksinkertaisesti ole riittäneet kattamaan kuluja. Tämä näkyy myös yhdistyksen kokouksen joulukuussa hyväksymässä vuoden 2025 talousarviossa, joka on alijäämäinen. Odotettavissa on siis taloudellisesti hyvin haastava vuosi, varsinkin kun ottaa huomioon jo valmiiksi alhaisen maksuvalmiuden.

Siitä huolimatta, että yksityinen suora lähetyskannatus on ollut nousussa viime vuodet, seurakuntien talousarvioavustusten pieneminen sekä yleinen kustannusten nousu ovat tehneet taloustilanteen kestävämmäksi. Vaikka olemme jo tehneet monia muutoksia, niitä on tehtävä vielä lisää. Rukoilethan kanssamme viisautta, jotta osaisimme tehdä tarvittavia rakenteellisia uudistuksia talouden tasapainottamiseksi ja suunnitella toimintaa niin, että voisimme jatkossakin keskittyä

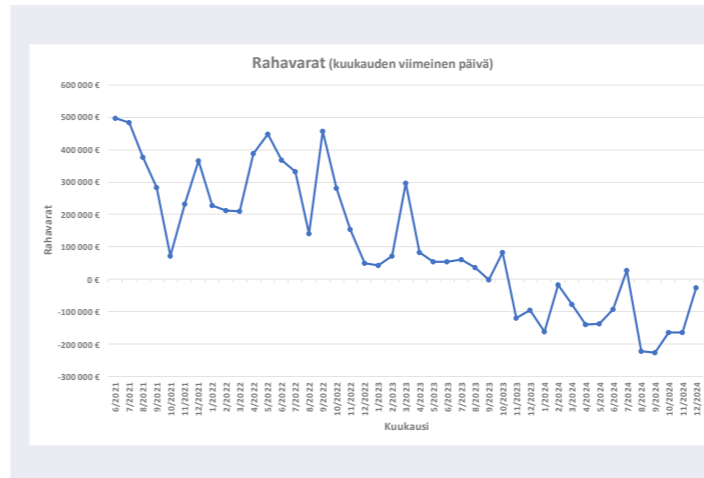
perustyöhömme ja pitää lähetysohjelmiemme työalueilla. Samalla kenenkään työmäärä ei saisi kasvaa kestävämmäksi myöskään kotimaassa.

Siunattua kevättalvea toivoen,

MIKKO PUHALAINEN
hallintojohtaja
050 416 7543
mikko.puhalainen@kylvaja.fi

Rahavarat (kuukauden viimeisenä päivänä)

TUE
KYLVÄJÄ-LEHTEÄ
Lahjasi Kylväjälle on lahja lähetykselle

TILISIIRTO
Tili: FI22 5092 8820 0134 57
Viitenumero:
707 041 041 117 696

MOBILEPAY
18437
Viesti: "Kylväjä-lehti"

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

Lahjoita MobilePayllä

Jos haluat kohdentaa lahjasi (esim. tietylle työalueelle tai lähetykselle tai tiettyyn keräykseen), kirjoita kohde kommenttikenttään.

Ryhdy kuukausikylväjäksi sivulla kylvaja.fi/lahjoita

Lahjoita tilisiirrolla

Noa Säästöpankki
IBAN: **FI57 4405 0010 0212 96**
BIC: **ITELFIHH**

OP Uusimaa
IBAN: **FI22 5092 8820 0134 57**
BIC: **OKOYFIHH**

Viite: **2100 0001 0** (Yleinen tuki)

Katso muut lahjoitustavat sivulta kylvaja.fi/lahjoita

- kohdennetut lahjoitukset
- merkkipäivälahja
- testamentti (Kylväjälle verottomia)

Haluatko kysyä lahjoittamisesta? Tarvitsetko apua? Lähetä meille sähköpostia: talous@kylvaja.fi. Autamme mielellämme. Jos haluat lahjoittaa kiinteää omaisuutta tai osakkeita, ota yhteys Tanja Hirvilammiin.

Kiitos lahjastasi!

WEBINAARI

Kylväjä AREENA 27.3. klo 10–11

LET'S GO!

- Uusi sukupolvi haastaa lähetysten

Mukana mm.
 Matti Hernesaho, Turun Mikaelin seurakunta
 Olli Lehmonen, OPKO
 Juha Lehtonen, Fida
 Jaana Skyttä, Ylöjärven seurakunta
 Miika Korppi ja Sara Mäkinen, Kylväjä

kylvaja.fi/tapahtumat

Etsithkö tapahtumia?

Löydät ne nyt
 Kylväjän kotisivuilta
kylvaja.fi/tapahtumat

JUURI SINULLE KIRJOITETTU!
 Ota siis hetki päivästäsi aina ajankohtaisen Raamatun lukemiseen.

TILAA TUEKSI RAAMATUNLUKULEHTI **HETKINEN**

- Joka päivälle lukujakso ja opetus
- Lehden saaja voi myös lukea ja kuunnella e-Hetkistä verkossa

...JA YSTÄVÄLLE MYÖS :)

HETKINEN 4 nroa/vuosi, kestotilaus 28 €, vuositilaus 31 €
 rll.fi, tilaukset@rll.fi, 045 122 3664 (ma, ti, to klo 10–15)

[Lue lisää ja tilaa rll.fi](http://rll.fi)
 RAAMATUNLUKIJAIN LIITTO

Laita kevään Aamuhetket kalenteriin!

19.2. Christina Harald sekä Liisa ja Mikko Puhalainen
19.3. Johanna ja Jüri Perendi sekä Kaisa ja Simon Golding
16.4. Magnus Riska sekä Bella ja Faisal Masih
14.5. Anitta Lepomaa sekä Humaira ja Christopher John

kylvaja.fi/tapahtumat

KYLVÄJÄN VALO-illat Kevät 2025

Joka toinen tiistai kello 18–20

18.2 Mikä ihmeen THE SEND? – The Send -tiimi
4.3. Puhuuko Jumala vielä tänä päivänä?
 – Kylväjän Indonesian työntekijät
18.3. Lähetyslapsesta lähetyslentäjäksi
 – lisakki Saari
1.4. Talvi Tšadissa tavoittamattoman kansan parissa – Lähetetty-alumni Anni
15.4. Lähetysnäky alkukirkossa
 – Toni Mäkelä (Opko)
29.4. Luomakuntaan asetettu – Erkki Jokinen
13.5. Lähetystyössä Suomessa
 – Kaislamari ja Pekka Toivanen (YWAM)
7.6. The Send

kylvaja.fi/valo-illat

Tervetuloa!

KYLVÄJÄN kevätmyyjäiset

La 12.4. klo 11–14,
 Tikkurilan toimistolla, Tikkuraitti 11 A, 2. krs.

Myynnissä kotileivonnaisia, hilloja, luomuruusjauhoja, käsityötuotteita, kirjoja ja kortteja. Monipuolisesta kahviosta keittolounasta, lohileipiä ja makeita leivonnaisia. Kirpputori ja pika-arpajaiset. Voit tarjota kirpputorille myytävää, p. 050 3011 986.
 Tervetuloa!

Olavi Peltolan, Per Wallendorffin, Juhani Lindgrenin ja Pekka Mäkipään opetuksia

JANOINENLAMMAS.FI

Kylväjän arkistojen aarteet nyt kuunneltavissa!

janoinenlammas.fi/arkistojen-aarteet

Kylväjän Legacy-aktiomatkat diasporatyöhön Kreikkaan

LEGACY

1. aktiomatka n. 10.–19.10.2025
 2. aktiomatka n. 20.–29.3.2026

Pakolaisten kohtaamista ja palvelua Samoksen saarella olevalla kristillisellä toimintakeskuksella ja diasporatyöhön tutustumista Ateenassa. Budjetti (sisältäen lennot, majoitukset, ruoat): noin 900–1 200 €.

Lisätiedot: kylvaja.fi/legacy-aktiot

TIKKURILAN SEURAKUNTA Kirkko Vantaalla

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS

Kylväjän Kesäpäivät
6.-7.6. Tikkurilan kirkko
Paavalin jäljissä

Seuraa ilmoittelua: kylvaja.fi/kesapaivat

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS

AIKA ON NYT thesend.fi

KYLVÄJÄN JATKOPOLUT:

- Lähetetty-koulutus**
 - Syyskuu 2025 – tammikuu 2026 (4. viikonlopun kokonaisuus)
 - Lähetetty-koulutuksessa kasvetaan Jumalan lapsina, pohditaan omaa kutsumusta Isän missiossa, ja opetellaan elämään Jeesuksen lähettämänä Suomessa ja maailmalla.
- Legacy-aktiomatkat diasporatyöhön Kreikkaan**
 - 1. aktiomatka n. 10.–19.10.2025
 - 2. aktiomatka n. 20.–29.3.2026
 - Pakolaisten kohtaamista ja palvelua Samoksen saarella olevalla kristillisellä toimintakeskuksella ja diasporatyöhön tutustumista Ateenassa.
 - Budjetti (sisältäen lennot, majoitukset, ruoat): noin 900–1 200 €
- Lyhytaikaiset tehtävät työalueilla**
 - Syksy 2025–2026
 - Lyhytaikaiset tehtävät ovat omakustanteisia ja kestävät 1–24 kk.
 - Ensisijainen kohde on diasporatyö Kreikassa (palvelu- tai urheilulähetystyö).

→ kylvaja.fi/thesend

Verkkokauppa

PALAMAAILMALTA.FI

Uutuus! Ihanasti kuvitettu lasten tietokirja opettaa Raamattua eri teemojen kautta.

25 €

Valtteri ja Raamatun salaisuudet
Titta Sevanto

25 €

Kutsumuksen naisia
Sari Savela
– Oman elämänsä näyttämöllä

35 €

Uutuus! Asko Alajoki
Operaatio Mobilisaation historia
– Miten mahdolltomasta tuli mahdollista

35 €

"Suurin on Rakkaus" -romaanin jatko-osa!
Jouko Puhakka
Rakkaus kantaa

Tarjous!
19 €

PALAMAAILMALTA.FI p. 0440 265 465 | asiakaspalvelu@palamaailmalta.fi

KYLVÄJÄ POD

Kylväjä Pod kertoo tuoreet uutiset maailmalta ja päästää ääneen nykypäivän lähetit.

Muista myös **LÄHETYSVARTTI** Radio Deillä su klo 15.35

SAATAVILLA USEISSA PALVELUISSA

YHTEYSTIEDOT

Lehden tilaukset, peruutukset ja osoitteenmuutokset
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

Va. päätoimittaja
Janne Aitta
janne.aitta@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kylvaja.fi

Taitto
Saija Tiilikainen

PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, Tikkurila

09 2532 5400

toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Lähetysyhdistys Kylväjä

[_kylvaja](https://www.instagram.com/_kylvaja)

Pankkiyhteys
Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH
OP Uusimaa
IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH

Keräyslupa
RA/2021/1495

Lähetysyhdistys Kylväjä on Suomen ev.lut. kirkon lähetysjärjestö ja Ulkoministeriön pitkäaikainen kumppani kehitys yhteistyössä. Teemme töitä Jumalan valtakunnan etenemiseksi erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Lähetysnäkemysemme on kokonaisvaltainen: siihen kuuluu evankeliumin julistaminen sekä yhteisöjen elinolosuhteiden kohentamiseen ja kestäväan kehitykseen tähtäävä palvelu.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PunaMusta, Tampere
Osoitteellinen levikki 12 800

Seuraava numero ilmestyy 14.5.2025

Evankeliumi voittaa

SYDÄMIÄ ETU-AASIASSA

"Vaimo oli vihainen. Hänen miehensä oli nähnyt näkyjä Jeesuksesta jo lapsena, ja merkilliset kokemukset jatkuivat. Eurooppaan muuttanut tytär oli alkanut käydä kirkossa.

Perhe tuli meille kylään, ja kerroimme naiselle evankeliumin. Sanoma puhutteli häntä. Perustimme perheraamattupiirin ja opiskelimme yhdessä Jumalan sanaa vuoden ajan. Sukulaisten väkivaltainen vastustus sai naisen kuitenkin astumaan sivuun Jeesus-tieltä.

Perheen pojan sairastuttua vakavasti nainen rukoili: "Jeesus, jos parannat poikani, annan elämäni sinulle!" 40 asteen kuume kaikkosi. Yöllä nainen pyysi Jumalalta vahvistusta. Hän näki unen, jossa hän käveli Jeesuksen kanssa puutarhassa. Koko perhe kastettiin.

Lähin arabiaa puhuva seurakunta kokoontui kauden tunnin automatkan päässä. Perhe rukoili askeleita oikeaan suuntaan. He näkivät näyn Jeesuksesta omassa olohuoneessaan. Jeesus sanoi: "Aloittakaa tästä, avatkaa ovi kaupungillenne!"

Pian mursimme ystävien ja naapurien kanssa yhdessä leipää ja toimitimme kasteita. Perheen äiti aloitti sielunhoidon opinnot ja auttaa kovia kokeineita naisia. Uusia perheitä on tullut mukaan, ja nyt alueella toimii arabiankielinen seurakunta."

Tule mukaan kylvämään!

Edellä kerrotun tarinan on lähettänyt meille arabialais-suomalainen työntekijäpariskunta Etu-Aasiasta. Kylväjä aloitti siellä sanan kylvön jo vuonna 1975. Alueella elää valtaväestön keskellä paljon pakolaisia muista maista. Viime vuonna aloitimme diasporatyön arabian kielellä uudessa osassa maata. Pariskunta rohkaisee myös paikallisia uskovia jakamaan rohkeasti ilosanomaa.

Jumala siunatkoon lahjasi!

Mobilepay: viesti **"Keräys Etu-Aasiaan"** numeroon **18437**

Osallistu tilisiirtolahjoituksella:

viite 707041062936539

Nooa Säästöpankki

IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

OP Uusimaa

IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH

[kylvaja.fi/
etuaasia](http://kylvaja.fi/etuaasia)

tai kätevästi suoraan
Mobilepayn QR-koodilla!

